

**ISAAR(CPF) – Међународни стандард архивског нормативног записа
за правна, физичка лица и породице**

Друго издање

Назив оригинала

**ISAAR(CPF): INTERNATIONAL STANDARD ARCHIVAL AUTHORITY RECORD
FOR CORPORATE BODIES, PERSONS AND FAMILIES
Second Edition**

COPYRIGHT

© International Council on Archives

Стручни редактор

Нада Берић

Превод и штампање Стандарда је у складу са дозволом Међународног архивског савета.

Ово издање је финансирао Покрајински секретаријат за образовање и културу.

INTERNATIONAL COUNCIL ON ARCHIVES
CONSEIL INTERNATIONAL DES ARCHIVES
МЕЂУНАРОДНИ АРХИВСКИ САВЕТ

ISAAR(CPF)

МЕЂУНАРОДНИ СТАНДАРД АРХИВСКОГ НОРМАТИВНОГ ЗАПИСА ЗА ПРАВНА, ФИЗИЧКА ЛИЦА И ПОРОДИЦЕ

Друго издање

Нови Сад, 2006.

Посвећено

Хугу Лендерту Филипу Стибейу
(*Hugo Leendert Philip Stibbe*)

секретару и директору пројекта,
MAC-ове *ad hoc* Комисије за стандарде описа (1990–1996)
и MAC-овог Комитета за стандарде описа (1996–2000)

и

Кенту Хаворту
(*Kent Haworth*)

члану,
MAC-овог Комитета за стандарде описа (1996–2000)
секретару и директору пројекта,
MAC-овог Комитета за стандарде описа (2000–2002)

САДРЖАЈ

РЕЧ ИЗДАВАЧА	7
ПРЕДГОВОР	9
1. ОПСЕГ И СВРХА	12
2. СРОДНИ СТАНДАРДИ И СМЕРНИЦЕ	14
3. РЕЧНИК ТЕРМИНА И ДЕФИНИЦИЈА	17
4. СТРУКТУРА И УПОТРЕБА СТАНДАРДА	18
5. ЕЛЕМЕНТИ НОРМАТИВНОГ ЗАПИСА	20
5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА	20
5.1.1 Врста ентитета	20
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена	20
5.1.3 Упоредни облици назива/имена	21
5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима ..	21
5.1.5 Остали облици назива/имена	22
5.1.6 Идентификатори за правна лица	23
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА	24
5.2.1 Датуми постојања	24
5.2.2 Историјат	24
5.2.3 Места	25
5.2.4 Правни статус	26
5.2.5 Функције, занимања и делатности	26
5.2.6 Надлежности/извори овлашћења	27
5.2.7 Унутрашње структуре/родослов	28
5.2.8 Општи контекст	30
5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА	31
5.3.1 Називи (имена)/Идентификатори повезаних правних, физичких лица или породица	31
5.3.2 Врста везе/односа	31
5.3.3 Опис везе/односа	32
5.3.4 Датуми везе/односа	32
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ	36
5.4.1 Идентификатор нормативног записа	36
5.4.2 Идентификатори установе	36
5.4.3 Прописи и/или правила	37
5.4.4 Статус	38
5.4.5 Ниво детаљности	38
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања	39
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)	39
5.4.8 Извори	39
5.4.9 Напомене о одржавању	40
6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА	41
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	41
6.2 Врсте повезаних извора	41
6.3 Природа веза/односа	41
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа	41

ПРИЛОГ А

Упоредни преглед елемената описа између првог и другог издања ISAAR(CPF)-а	46
---	----

ПРИЛОГ Б

Потпуни примери	47
1. Опис правног лица. Језик: српски (Република Србија)	47
2. Опис физичког лица. Језик: српски (Република Србија)	52
3. Опис правног лица. Језик: енглески (САД)	55
4. Опис физичког лица. Језик: енглески (Аустралија)	57
5. Опис физичког лица. Језик: италијански (Италија)	66
6. Опис физичког лица. Језик: немачки (Немачка)	74
7. Опис физичког лица. Језик: енглески (САД)	76
8. Опис породице. Језик: енглески (Велика Британија)	79
9. Опис породице. Језик: француски (Француска)	86

РЕЧ ИЗДАВАЧА

Обнављајући рад Друштва архивских радника Војводине, определили смо се за стручно усавршавање архивиста и развој архивистике. Један од првих задатака је превођење међународних архивских стандарда. Пред вама је превод другог издања¹ *Међународног стандарда архивског нормативног записа за правна, физичка лица и породице*, који је усвојио Комитет за стандарде описа MAC-а у Канбери, Аустралија у октобру 2003, а затим је представљен у облику публикације на Конгресу MAC-а одржаном у Бечу 2004. године.

Објављивање овог превода у некомеријалне сврхе, омогућено је на основу одобрења које је Друштву архивских радника Војводине дао Секретаријат MAC-а 20. јула 2006. године и на основу одобреног пројекта ДАРВ-а на Конкурсу Покрајинског секретаријата за образовање и културу за суфинансирање програма и пројеката у области заштите културне баштине у АП Војводини у 2006. години.

У превођењу Стандарда трудили смо се да превод буде веран дејству оригиналa на енглеском језику. Одступали смо само када је то налагала правописна и стандардна норма српског језика и у преводу термина поједињих назива елемената описа, а који су усвојени у нашој архивистици. Објашњења у вези са терминолошким дилемама, навели смо у фуснотама. За нове термине који се појављују у архивској теорији као нпр. **приступна тачка** (*Access point*), **нормативни запис** (*Authority record*), **ентитет** (*entity*) **квалификатор** (*Qualifier*), и **идентификатор** (*Identifier*) доследно смо усвојили *Библиотекарски терминолошки речник*, енглеско-српски / српско-енглески, који је објавила Народна библиотека Србије у Београду, 2004. године.

У Прилогу Б *Потпуни примери* као илустрацију примене стандарда на опис стваралаца архивске грађе и докуменатарног материјала одабрали смо по једано правно и физичко лице. Из међународне архивске праксе задржали смо изворне текстове за примере из САД-а, Аустралије, Велике Британије, Италије, Немачке и Француске. Напомињемо да смо нормативне записи које смо дали као примере за правно и физичко лице израдили као детаљан опис али у нацрту. У подручју контроле (5.4) нисмо навели податак за елемент описа 5.4.1 Идентификатор нормативног записа јер не постоји национални пропис о томе.

Реч захвалности упућујемо свима који су допринели обликовању овог издања Стандарда. Посебну захвалност дугујемо Институту за стандардизацију Србије и његовој Комисији за информације и документацију – архивистика, која прати рад Техничког комитета 46 у Међународној организацији за стандардизацију, који су нам омогућили да наведемо најновије верзије ISO стандарда чија примена се препоручује у изради нормативних записа у складу са ISAAR(CPF)-ом. Такође, Институт нам је доставио и наслове преведених стандарда, уколико су они постојали као идентични или еквивалентни у време завршетка рада овог превода, како бисмо упутили кориснике на важеће ISO стандарде чију примену ISAAR(CPF) препоручује.

ISAAR(CPF) као и ISAD(G) примењује се у многим земљама без обзира на разлике у националним законодавствима. За разлику од ISAD(G)-а који је у својим елементима препознатљив и у нашој теорији и пракси, ISAAR(CPF) је ближи библиотечким стандардима. Ови стандарди су настали као последица развоја архивске теорије и праксе у свету, те значај превода на српски језик видимо у усаглашавању националих прописа, правила и осавремењивању архивистике.

¹ Прво издање Стандарда, које је усвојио MAC-а 1996. није преведено на српски језик.

ПРЕДГОВОР

- П1.** Прво издање овог стандарда израдила је ad hoc Комисија за стандарде описа Међународног архивског савета (ICA/DDS) у периоду од 1993. до 1995. године. Стандард је објавио Међународни архивски савет 1996. године. Ова комисија прерасла је у стални комитет MAC-а на Међународном архивском конгресу у Пекингу, Кина 1996. године. Садашњи комитет за стандарде описа (ICA/CDS) уврстио је ревизију ISAAR(CPF)-а као свој примарни задатак у програму рада за четворогодишњи период 2000–2004.
- П2.** Ово, друго издање ISAAR(CPF)-а резултат је петогодишњег процеса ревизије који је договорен на MAC-овом Комитету за стандарде описа. Позив међународној архивској заједници за достављање предлога за ревизију упућен је крајем 2000. дописом који је послат свим институцијама и асоцијацијама чланицама MAC-а, као и појединим релевантним организационим јединицама у оквиру MAC-а и другим сродним међународним организацијама. Позив је послао и електронском поштом по Листи MAC-а и другим релевантним e-mail дискусионим листама. Крајњи рок за подношење примедби био је 31. јули 2001. године како би поступак ревизије текста могао да започне на пленарној седници Комитета у Бриселу 3–6. октобра 2001. године.
- П3.** До августа 2001. године Секретаријат Комитета MAC-а за стандарде описа добио је 18 предлога од националних комитета, организација и појединача. Све примедбе су биле сакупљене у сакет преглед који је достављен свим члановима Комитета пре пленарне седнице у Бриселу.
- П4.** На пленарној седници у Бриселу Комитет MAC-а за стандарде описа је размотрio поднесене примедбе и донео бројне одлуке о изменама које би требало унети у стандард. Након тога, израђен је први нацрт ревидiranog ISAAR(CPF)-а на темељу одлука донетих у Бриселу. Овај нацрт је предат члановима Комитета и даље је пречишћаван на пленарним седницама Комитета у Мадриду у јуну 2002, и Рио де Жанеиру у новембру 2002. године. Нацрт је објављен на сајту Комитета у јануару 2003. године. Тада су од међународне архивске заједнице затражени коментари на предложени изменjeni текст стандарда, а као крајњи рок за њихово достављање одређен је 15. јули 2003. године. Ове примедбе су разматране на пленарној седници Комитета у Канбери, Аустралија у октобру 2003, када је и усвојена коначна верзија изменjenog стандарда која је затим представљена у облику публикације на Конгресу MAC-а одржаном у Бечу 2004. године.
- П5.** Ово, друго издање ISAAR(CPF)-а представља проширену и изменјену верзију првог (1996) издања стандарда. Издање из 1996. године садржало је три подручја: Подручје нормативне контроле, Подручје информација и Подручје напомена. Ово издање садржи четири подручја: Подручје идентитета (слично претходном Подручју нормативне контроле); Подручје описа (слично претходном Подручју информација); Подручје веза/односа и Подручје контроле (слично претходном Подручју напомена). Последња два подручја су суштински нови додаци стандарду иако су постојале неке могућности за документовање веза/односа у елементу 2.3.8 издања из 1996. године. Елементи и правила у оквиру четири нова подручја састављени су са циљем да подрже јасно разумевање замисли и бољег рада у документовању контекста архивске грађе. Додатно, ово издање садржи поглавље у којем се описује како се архивски нормативни записи могу повезати са архивском грађом и другим изворима, укључујући архивске описе који су у

складу са ISAD(G)-ом. Примедбе које су добијене од стручне јавности током поступка ревизије указивале су на потребу израде јаснијих и детаљнијих смерница у односу на оно што је нудило издање из 1996. године. Комитет се нада да ово ново издање обухвата већину практичних и идејних питања која су поставили архивисти који су покушали да изграде системе архивске нормативне контроле у складу са ISAAR(CPF)-ом. Упоредни преглед (mapping)¹ елемената описа између првог и другог издања стандарда приказан је у Прилогу А.

¹ Иако је у *Библиотекарски терминолошки речник*, Београд, 2004, ова реч преведена као *картирање*, ми смо се одлучили за синтагму *упоредни преглед*, уважавајући нашу архивску праксу.

Чланови МАС-овог Комитета за стандарде описа који су извршили ревизију Стандарда и који су радили у Комитету током његовог мандата 2000–2004.

Нилс Брибах (Nils Brübach), Немачка

Херман Копенс (Herman Coppens), Белгија

Адријан Канингхем (Adrian Cunningham), Аустралија, директор и секретар пројекта, 2002–2004

Бјанка Десантес Фернандез (Blanca Desantes Fernández), Шпанија

Виктор Мануел Маркез де Фонсека (Vitor Manoel Marques de Fonseca), Бразил

Мајкл Фокс (Michael Fox), САД

Бруно Галанд (Bruno Galland), Француска

Кент Хаворт (Kent Haworth), Канада, директор и секретар пројекта, 2000–2002

Хуан Мануел Херера (Juan Manuel Herrera), Мексико, 2002–2003

Гевин Мек Карти (Gavan McCarthy), Аустралија, 2002–

Пер-Гунар Отосон (Per-Gunnar Ottosson), Шведска

Лидија Рајд (Lydia Reid), САД

Дик Сарџент (Dick Sargent), Велика Британија

Клер Сибил (Claire Sibille), Француска, 2003–

Хуго Стибе (Hugo Stibbe), Канада, привремени директор пројекта и секретар, јун 2002.

Јолија Тортолеро (Yolia Tortolero), Мексико, 2003–

Стефано Витали (Stefano Vitali), Италија, председавајући

МАС-ов Комитет за стандарде описа (ICA/CDS) захваљује се следећим институцијама (установама) за покровитељство над одржавањем његових пленарних седница:

- Archives Générales du Royaume and Archives de l'État dans les Provinces / Општем краљевском архиву и државним архивима провинција (Брисел, Белгија)
- Ministerio de Cultura. Subdirección General de los Archivos Estatales / Министарству културе, Главној поддирекцији државних архива (Шпанија)
- Arquivo Nacional / Националном архиву (Бразил)
- National Archives of Australia / Националном архиву Аустралије
- UNESCO-у

Без њихових значајних доприноса, како у финансијском, тако и у смислу обезбеђивања просторија за рад и логистичке подршке приликом организовања седница, ревизија овог стандарда не би била могућа.

1. ОПСЕГ И СВРХА

- 1.1 Овај стандард пружа смернице за израду архивских нормативних записа који садрже описе ентитета (правна лица, физичка лица и породице) повезаних са стварањем и чувањем архивске грађе.
- 1.2 Архивски нормативни запис може се користити:
 - a. да опише правно, физичко лице или породицу као јединица у систему архивског описа; и/или
 - b. као контрола стварања и употребе приступних тачака у архивским описима;
 - c. да документује везе/односе између различитих стваралаца документарног материјала и између тих ентитета и грађе која је настала њиховим деловањем, и/или других извора о њима или које су они створили.
- 1.3 Опис стваралаца архивске грађе је главни посао архивиста, без обзира на то да ли се описи чувају у ручним или аутоматизованим системима. То захтева потпуно документовање и континуирано одржавање контекста у којем је документарни материјал настао или коришћен, пре свега припадности (провенијенције) архивске грађе и документарног материјала.
- 1.4 Пратећи стандард овом документу, ISAD(G): Општи међународни стандард за опис архивске грађе (ISAD(G): General International Standard Archival Description), омогућава уврштавање контекстуалних информација у описе архивске грађе на свим нивоима. ISAD(G) такође признаје могућност независног уношења и чувања информација о контексту и њихово повезивање са комбинацијом осталих елемената информације коришћених за описивање архивске грађе и документарног материјала.
- 1.5 Има много разлога због којих је одвојено уношење и чување овог типа контекстуалне информације витална компонента архивског описа. Ова пракса омогућава повезивање описа ствараоца документарног материјала и контекстуалних информација са описима документарног материјала од истог ствараоца(лаца), који може да се чува у више архивских спремишта² и са описима других извора као што су библиотечки и музејски материјал који се односе на ентитет који је у питању. Овакво повезивање побољшава управљање документарним материјалом и олакшава истраживање.
- 1.6 Када више архива чува документарни материјал који потиче из неког извора они могу лакше да размењују или повезују контекстуалне информације о том извору ако се оне обрађују на стандардизован начин. Оваква стандардизација је нарочито корисна на међународном нивоу када постоји могућност да ће размена или повезивање контекстуалних информација прећи националне границе. Мултинационални карактер прошлог и садашњег руковања документарним материјалом ствара подстицај за међународну стандардизацију која ће подржати размену контекстуалних информација. На пример, процеси као што су колонизација, имиграција и трговина су такође допринели мултинационалном карактеру руковања документарним материјалом.
- 1.7 Овај стандард је намењен да подржи размену архивских нормативних записа промовишћи израду доследних, одговарајућих и разумљивих описа правних, физичких лица и породица који стварају архивску грађу. Предвиђено је да се примењују са постојећим националним стандардима или као основа за њихову израду.

² Енглеску реч repository превели смо као *архивско спремиште* јер она означава архивске депое независно да ли су у архиву или у регистратури.

- 1.8 Архивски нормативни записи су слични библиотечким нормативним записима у толико што обе врсте нормативних записа треба да помогну у изради стандардизованих приступних тачака у описима. Назив/име ствараоца јединице описа једна је од најважнијих приступних тачака. Приступне тачке се могу ослањати на употребу квалификатора за које се сматра да су од суштинске важности за објашњење идентитета ентитета под тим називом/именом, тако да се могу направити прецизне разлике између различитих ентитета који имају исте или веома сличне називе/имена.
- 1.9 Ипак, архивски нормативни записи треба да подрже много шири скуп захтева него што је то случај са библиотечким нормативним записима. Ови додатни захтеви су повезани са значајем документовања информација о ствараоцима документарног материјала и о контексту његовог стварања у системима архивских описа. Као такви, архивски нормативни записи иду много даље и обично ће садржати много више информација него библиотечки нормативни записи.
 - приступ архивској грађи и документарном материјалу заснован на постојању описа контекста његовог стварања који су повезани са описима самог, често разноврсног и физички размештеног материјала;
 - да корисници схвате контекст настанка и коришћења архивске грађе и документарног материјала, како би боље разумели њихово значење и значај;
 - прецизну идентификацију стваралаца документарног материјала, укључујући описе односа између различитих ентитета, нарочито када је реч о документацији о административним променама унутар правних субјеката или личних промена околности појединача и породица; и
 - размену тих описа између установа, система и/или мрежа.
- 1.10 Стога је, основни циљ овог стандарда, да утврди општа правила за стандардизацију архивског описа стваралаца документарног материјала и контекста његовог стварања, и на тај начин омогући:
 - приступ архивској грађи и документарном материјалу заснован на постојању описа контекста његовог стварања који су повезани са описима самог, често разноврсног и физички размештеног материјала;
 - да корисници схвате контекст настанка и коришћења архивске грађе и документарног материјала, како би боље разумели њихово значење и значај;
 - прецизну идентификацију стваралаца документарног материјала, укључујући описе односа између различитих ентитета, нарочито када је реч о документацији о административним променама унутар правних субјеката или личних промена околности појединача и породица; и
 - размену тих описа између установа, система и/или мрежа.
- 1.11 Архивски нормативни запис који је усклађен са овим стандардом може да служи и за контролу облика назива и идентитета правног лица, имена физичког лица или породице именованих у приступној тачки која је повезана са јединицом архивског описа.

2. СРОДНИ СТАНДАРДИ И СМЕРНИЦЕ

Напомена: Списак обухвата датуме релевантних стандарда који су постојали у време завршетка рада на 2. издању ISAAR(CPF) крајем 2003. године. Будућим читаоцима се препоручује да се служе најновијим верзијама сваког од наведених стандарда.

ISAD (G) – General International Standard Archival Description, 2nd ed., Madrid: International Council on Archives, 2000. (Општи међународни стандард за опис архивске грађе, 2. издање, Мадрид: Међународни архивски савет, 2000)

ISO 639-2:1998, Codes for the representation of names of languages – Alpha-3 code; Geneva, International Organization for Standardization, 1998. (ISO 639-2, Кодови за представљање назива језика – Алфа-3 код, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1998)

ISO 690:1987, Documentation – Bibliographic references – Content, form and structure; Geneva: International Organization for Standardization, 1987. (ISO 690, Документација – Библиографске упутнице – Садржај, облик и структура, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1987)

ISO 690-2:1997, Information and Documentation – Bibliographic references – Electronic documents or parts thereof; Geneva, International Organization for Standardization, 1997. (ISO 690-2, Информације и документација – Библиографске упутнице – Електронски документи или њихови делови, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1997)

ISO 999:1996, Information and documentation – Guidelines for the content, organization and presentation of indexes; Geneva, International Organization for Standardization, 1996. (ISO 999, Информације и документација – Смернице за садржај, организацију и приказ индекса, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1996)

ISO 2788:1986, Documentation – Guidelines for the establishment and development of monolingual thesauri; Geneva, International Organization for Standardization, 1986. (ISO 2788 – Документација – Упутство за састављање и развој једнојезичких тезауруса, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1986³)

ISO 3166:1997, Codes for the representation of names of countries; Geneva: International Organization for Standardization, 1997. (ISO 3166, Кодови за представљање назива земаља, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1997⁴)

ISO 5963:1985, Documentation – Methods for examining documents, determining their subjects, and selecting indexing terms; Geneva, International Organization for Standardization, 1985. (ISO

³ Овај стандард је доступан на српском језику у Институту за стандардизацију Србије, Београд, као SRPS ISO 2788:1994, Документација – Упутство за састављање и развој једнојезичких тезауруса, еквивалентан ISO 2788:1986.

⁴ Називи најновијих верзија овог стандарда гласе:

- ISO 3166-1:–, Codes for the representation of names of countries and their subdivisions – Part 1: Country codes, Geneva: International Organization for Standardization, to be published (ISO 3166-1:–, Кодови за представљање назива земаља и њихових федералних јединица – Део 1: Кодови земаља, Женева: Међународна организација за стандардизацију, пред објављивањем)
- ISO 3166-2:–, Codes for the representation of names of countries and their subdivisions – Part 2: Country subdivision code; Geneva: International Organization for Standardization, to be published (ISO 3166-2:–, Кодови за представљање назива земаља и њихових федералних јединица – Део 2: Код федералне јединице, Женева: Међународна организација за стандардизацију, пред објављивањем)
- ISO 3166-3:1999, Codes for the representation of names of countries and their subdivisions – Part 3: Code for formerly used names of countries, Geneva: International Organization for Standardization, 1999. (ISO 3166-3, Кодови за представљање назива земаља и њихових федералних јединица – Део 3: Кодови за раније коришћене називе земаља, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1999)

5963, Документација – Методе за анализирање докумената, одређивање њихове садржине и одабирање појмова за индексирање, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1985⁵)

ISO 5964:1985, Documentation – Guidelines for the establishment and development of multilingual thesauri; Geneva: International Organization for Standardization, 1985. (ISO 5964, Документација – Упутство за састављање и развој вишејезичких тезауруса, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 1985⁶)

ISO 8601:2000, Data elements and interchange formats – Information interchange – Representation of dates and times, 2nd ed.; Geneva, International Organization for Standardization, 2000. (ISO 8601, Елементи података и формати за размену – Размена информација – Представљање датума и времена, 2. издање; Женева: Међународна организација за стандардизацију, 2000⁷)

ISO 15489-1:2001, Information and documentation – Records management – Part 1: General; Geneva: International Organization for Standardization, 2001. (ISO 15489, Информације и документација – Управљање документарним материјалом – Део 1: Опште; Женева: Међународна организација за стандардизацију, 2001⁸)

ISO 15489-2:2001, Information and documentation – Records management – Part 2: Guidelines; Geneva: International Organization for Standardization, 2001. (ISO 15489, Информације и документација – Управљање документарним материјалом – Део 2: Смернице; Женева: Међународна организација за стандардизацију, 2001⁹)

ISO 15511:2003, Information and documentation – International standard identifier for libraries and related organizations; Geneva, International Organization for Standardization, 2003. (ISO 15511 – Информација и документација – Међународни стандардни идентификатор за библиотеке и сличне организације, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 2003)

ISO 15924:2004, Codes for the representation of names of scripts; Geneva: International Organization for Standardization, 2004. (ISO 15924, Кодови за приказивање назива писама, Женева: Међународна организација за стандардизацију, 2004)

Guidelines for Authority Records and References / revised by the International Federation of Library Associations Working Group on GARE revision, 2nd ed., München: K.G. Saur, 2001. (UBCIM Publications New series, vol. 23.) – Упутства за нормативне записи и упутнице, Београд: Народна библиотека Србије, 2005.

Mandatory data elements for internationally shared resource authority records: report of the IFLA UBCIM Working group on Minimal Level Authority Records and ISADN, 1998 <<http://www.ifla.org/VI/3/p1996-2/mlar.htm>> (known as “MLAR”). – Обавезни елементи података за међународну размену нормативних записа: Извештај Радне групе IFLA UBCIM за минимални ниво

⁵Овај стандард је доступан на српском језику у Институту за стандардизацију Србије, Београд, као SRPS ISO 5963:1994, Документација – Методе за анализирање докумената, одређивање њихове садржине и одабирање појмова за индексирање, идентичан ISO 5963:1985.

⁶Овај стандард је доступан на српском језику у Институту за стандардизацију Србије, Београд, као SRPS ISO 5964:1994, Документација – Упутство за састављање и развој вишејезичких тезауруса, идентичан ISO 5964:1985.

⁷Објављивање овог стандарда на српском језику у институту за стандардизацију Србије очекује се до краја ове године, под ознаком SRPS ISO 8601:2006.

⁸Објављивање овог стандарда на српском језику у Институту за стандардизацију Србије очекује се 2007. године.

⁹Објављивање овог стандарда на српском језику у Институту за стандардизацију Србије очекује се 2007. године.

нормативних записа и ISADN¹⁰, 1998 <<http://www.ifla.org/VI/3/p1996-2/mlar.htm>> (познат као „MLAR“).

Form and Structure of Corporate Headings: Recommendations of the Working Group on Corporate Headings. Approved by the Standing Committees of the IFLA Section on Cataloguing and the IFLA Section on Official Publications, 1980. (updated in International Cataloguing and Bibliographic Control in 1992. – Форма и структура одреднице колективних тела Препоруке Радне групе за одреднице правних лица. Одобрили Стални комитети Одељења IFLA-е за каталогизацију и одељења IFLA-е за званичне публикације, 1980.

¹⁰ISADN – International Standard Authority Data Number (Међународни стандардни број за нормативне податке).

3. РЕЧНИК ТЕРМИНА И ДЕФИНИЦИЈА

Речник који следи чини саставни део овог стандарда. Термини су дефинисани у контексту правила.

Приступна тачка.

(*Access point*)

Име, појам, кључна реч, фраза или код који се могу користити за претраживање, идентификацију и лоцирање архивског описа, укључујући нормативни запис.

Архивски опис.

(*Archival description*)

Израда тачног приказа јединице описа и њених саставних делова, ако они постоје, прихваташем у систем, анализирањем, организовањем и записивањем информације која служи за идентификовање, управљање, лоцирање и објашњавање архивског материјала, контекста и система канцеларјског пословања у оквиру кога је настало.

Овај термин се користи и за описивање резултата тог поступка.

Нормативни запис.

(*Authority record*)

Званичан облик назива/имена ентитета комбинован са другим елементима информације који идентификују и описују именовани ентитет и могу да укажу на сродне нормативне записи.

Правно лице.

(*Corporate body*)

Организација или група особа која има властити назив и која делује, или може деловати, као ентитет. Такође обухвата и појединача који делује у својству правног лица.

Стваралац.

(*Creator*)

Ентитет (правно лице, породица или физичко лице) које је створило, скупило и/или чувало архивску грађу током обављања своје делатности.

Провенијенција/припадност.

(*Provenance*)

Однос између архивске грађе и организација или појединача који су је стварали, сакупљали и/или су се о њој старали и користили је током обављања личне или пословне активности.

Квалификатор.

(*Qualifier*)

Информација додата описном елементу да би помогла идентификацију, разумевање и/или употребу нормативног записа.

Запис/Документ.

(*Record*)

Информација у било којем облику или на било којем носачу записа коју је нека организација или лице током обављања пословних или личних активности, створила или примила и о њој се старала.

4. СТРУКТУРА И УПОТРЕБА СТАНДАРДА

- 4.1 Овај стандард утврђује врсте информација које се могу укључити у архивски нормативни запис и даје смернице за начин на који се такви записи могу уврстити у архивски систем описивања. Садржак елемената информације укључених у нормативни запис биће одређен прописима и/или правилима којих се установа придржава.
- 4.2 Овај стандард састоји се од елемената информације, од којих сваки садржи:
- а. назив/име елемента описа,
 - б. исказ о сврси елемента описа,
 - в. исказ о правилу (или правилима) примењивом на тај елемент; и
 - г. где је могуће, примере који приказују примену правила.
- 4.3 Одељци су нумерисани, и дате су ознаке само за потребе цитирања. Ове бројеве не треба користити за обележавање елемената описа нити за одређивање редоследа или структуре описних средстава.
- 4.4 Елементи описа за архивски нормативни запис организовани су у четири подручја информација:
1. Подручје идентитета
(где је дата информација која на јединствен начин идентификује ентитет који се описује и која дефинише стандардизоване приступне тачке за запис)
 2. Подручје описа
(где су дате значајне информације о природи, контексту и активностима ентитета који се описује)
 3. Подручје веза/односа
(где су записани и описани везе/односи са другим правним, физичким лицима и/или породицама)
 4. Подручје контроле
(где је нормативни запис идентификован на јединствен начин и записана је информација како је, када и која установа сачинила и чуvalа нормативни запис.)
- 4.5 Овај стандард у Поглављу 6 доноси и смернице за повезивање архивских нормативних записа са описима архивске грађе настале радом ентитета и/или друге изворе информација о њима или настале њиховим радом. Поглавље 6 садржи и моделе података који приказују односе између нормативних записа који описују ствараоце архивске грађе и описа архивске грађе коју су ти ентитети створили.
- 4.6 Прилог А садржи упоредни преглед елемената описа између првог и овог издања стандарда. Прилог Б садржи потпуне примере архивских нормативних записа израђене у складу са овим стандардом.
- 4.7 Сви елементи обухваћени овим правилима доступни су за коришћење, али су четири елемента од суштинске важности:
- Врста ентитета (елемент 5.1.1);
 - Званичан облик(ци) назива/имена (елемент 5.1.2);
 - Датуми постојања (елемент 5.2.1); и
 - Идентifikатор нормативног записа (елемент 5.4.1).
- 4.8 Природа ентитета који се описује и захтеви одређеног система или мреже у оквиру које приређивач архивског нормативног записа ради, одредиће који од изборних елемената описа су коришћени у одређеном нормативном запису и да ли се ти елементи приказују у нарративном и/или структуралном облику.

- 4.9 Многи од описних елемената у нормативном запису који је усклађен са ISAAR(CPF)-ом користиће се као приступне тачке. Прописи и правила за стандардизацију приступних тачака могу се развијати на националном нивоу или засебно за сваки језик. Речници и прописи који ће се користити у изради или одбиру садржаја података за ове елементе могу се развијати на националном нивоу или за сваки језик посебно. За развој и одржавање контролисаних речника корисни су следећи ISO стандарди: ISO 5963 Документација – Методе за анализирање докумената, одређивање њихове садржине и одабирање појмова за индексирање, (*Documentation – Methods for examining documents, determining their subject and selecting indexing terms*), ISO 2788 Документација – Смернице за одређивање и израду једнојезичних тезауруса, (*Documentation – Guidelines for the establishment and development of monolingual thesauri*), ISO 5964 – Документација – Упутство за састављање и развој вишејезичних тезауруса (ISO 5964 – *Documentation – Guidelines for the establishment and development of multilingual thesauri*), ISO 999 Информације и документација – Смернице за садржај, организацију и приказ индекса, (*Information and documentation – Guidelines for the content, organization and presentation of indexes*). При цитирању објављених извора у било којем елементу описа, установама се предлаже да се придржавају најновије верзије ISO 690, Документација – Библиографске упутнице – Садржај, облик и структура (ISO 690, *Documentation – Bibliographic references – Content, form and structure*).
- 4.10 Примери који се у стандарду наводе нису обавезујући, већ објашњавајући. Они првенствено осветљавају одредбе правила којима су приложени и немају за циљ да их прошире. Немојте дате примере, или облик у којем су приказани, сматрати упутствима. Ради објашњења контекста након сваког примера курсивом је написан назив установе која га је припремила. Допунске напомене са објашњењима се такође могу наћи написане курсивом, а испред њих пише **Напомене**. Немојте заменити навод о извору примера и било коју напомену са самим примером.
- 4.11 Овај стандард треба користити заједно са другим издањем *Опис међународног стандарда за опис архивске грађе (ISAD(G) – General International Standard Archival Description, 2nd edition)* и националним стандардима за описивање архивске грађе. Када се ови стандарди користе заједно у контексту система архивског описа или мреже, нормативни записи биће повезани са описима архивске грађе и обрнуто. Види Поглавље 6 за смернице о томе како се те везе (линкови) могу направити. Описи архивске грађе и документарног материјала се могу повезати са архивским нормативним записом у елементу Назив/име ствараоца(лаца) (3.2.1) и елементу Историјат ствараоца (3.2.2) описа који су израђени у складу са ISAD(G)-ом.
- 4.12 Овај стандард треба користити заједно са националним стандардима и прописима. На пример, архивисти могу да се руководе националним стандардима када одлучују који се елементи могу, а који не могу понављати. У многим земљама системи архивских описа захтевају само један званични облик назива/имена одређеног ентитета, док је у другим земљама дозвољено креирање више од једног званичног облика назива/имена.
- 4.13 Овај стандард се бави само једним делом услова који су потребни да подрже размену архивских нормативних информација. Успешна аутоматизована размена архивских нормативних информација преко компјутерских мрежа зависи од усвајања одговарајућег формата за комуницирање архивских спремишта која учествују у размени. Кодирани архивски контекст (Encoded Archival Context (EAC)) је један од оних формата за комуницирање који подржава размену архивских нормативних података који су у складу са ISAAR(CPF)-ом преко Интернета (World Wide Web). EAC је израђен у облику дефиниција типова докумената (Document Type Definitions (DTDs)) у XML (Extensible Markup Language) и SGML (Standard Generalized Markup Language) језицима.

5. ЕЛЕМЕНТИ НОРМАТИВНОГ ЗАПИСА

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА

5.1.1 Врста ентитета

Сврха:

Да се назначи да ли је ентитет који се описује правно, физичко лице или породица.

Правило:

Утврдити врсту ентитета (правно, физичко лице или породица) који се описује у том нормативном запису.

Примери:

Institución

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: *Consejo de Guerra*

Ente

Italy, Archivio di Stato di Firenze

Напомена: За потребе нормативног записа: *Granducato di Toscana, principato mediceo, Auditore dei benefici ecclesiastici, Firenze (1545–1722)/ Granducato di Toscana, principato mediceo, Segreteria del Regio diritto, Firenze (1722–1737)*

Famille

France, Centre historique des Archives nationales

Напомена: За потребе нормативног записа: *Orléans, maison d'*

Entidade coletiva

Brazil, Arquivo Nacional

Напомена: За потребе нормативног записа: *Arquivo Nacional (Brasil)*

Правно лице

Република Србија, Архив Војводине

5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена

Сврха:

Да се изради нормирана приступна тачка која на јединствен начин идентификује правно, физичко лице или породицу.

Правило:

Уписати званичан облик назива/имена ентитета који се описује у складу са свим значајним националним или међународним прописима или правилима које је применила установа која је израдила нормативни запис. Користити датуме, место, правну надлежност, занимање, надимак или друге квалификаторе погодне за разликовање званичног облика назива/имена од других ентитета са сличним називима/именима. У елементу Прописи и/или правила (5.4.3) навести појединачно који је скуп правила применет за овај елемент.

Примери:

Consejo de Guerra

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: *Consejo de Guerra*

Noel family, Earls of Gainsborough
 United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission
 Породица Ноел, грофови од Гејнсбороуа
 Velika Britanija, Nacionalni arhiv: Komisija za istorijske rukopise

York University Senior Common Rooms Inc.
Canada, York University Archives
 Клуб за дневни боравак студената виших година студија Универзитета у Јорку
Канада, Архив универзитета у Јорку
 Војвођански музеј Нови Сад са п.о.
Република Србија, Архив Војводине

5.1.3 Упоредни облици назива/имена

Сврха:

Да се наведу различити облици у којима се званичан облик назива/имена појављује у другим језицима или писмима.¹¹

Правило:

Уписати упоредни(е) облик(е) назива/имена у складу са свим значајним националним или међународним прописима или правилима, које је применила установа која је израдила нормативни запис, укључујући све неопходне поделементе и/или квалификаторе које захтевају ти прописи или правила. У елементу Прописи и/или правила (5.4.3) на-вести која су правила примењена.

Примери:

Awdurdod Cwricwlwm ac Asesu Cymru, 1994–1997
 AND
Curriculum and Assessment Authority of Wales, 1994–1997
United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission
Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

International Institute of human rights
Instituto internacional de derechos humanos
France, Centre historique des Archives nationales

Напомена: За потребе нормативног записа: *Institut international des droits de l'homme*

Vojvođanski muzej Novi Sad
Vajdasági múzeum Újvidék
Vojvodinské muzeum Nový Sad
Muzeul Voivodinei Novi Sad
Войводянски музеј Нови Сад
Република Србија, Архив Војводине

5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима

Сврха:

Да се наведу стандардизовани облици назива правног лица, имена физичког лица или породице који су обликовани у складу са другачијим правилима од оних која су коришћена при изради званичног назива/имена. Ово може да олакша размену нормативних записа између различитих стручних заједница.

¹¹ У појединим случајевима, нарочито у земљама у којима се користи више од једног званичног језика, установа која је надлежна за израду нормативног записа може да утврди један или више званичних облика назива/имена који се признају као називи/имена са упоредним или равноправним статусом. Оваква ситуација се јавља најчешће код назива правних лица чији званични назив постоји на више језика и/или се пише коришћењем више различитих писама.

Правило:

Уписати стандардизован облик назива/имена за ентитет који се описује у складу са другим прописима или правилима. Навести правила и/или, ако је потребно, назив установе која је израдила те стандардизоване облике назива/имена.

Примери:

Toscana (Granducato), Segreteria del regio diritto
(RICA = Regole italiane di catalogazione per autore)

Italy, Archivio di Stato di Firenze

Италија, Државни архив Фиренца

Напомена: Стандардизовани облик назива *Granducato di Toscana, principato mediceo, Auditore dei benefici ecclesiastici, Firenze (1545–1722)/ Granducato di Toscana, principato mediceo, Segreteria del Regio diritto, Firenze (1722–1737), according to Italian libraries cataloguing rules*

Mistry, Rohinton, 1952– [AACR 2¹²]

Canada, York University Archives

Канада, Архив универзитета у Јорку

Војвођански музеј

Република Србија, Архив Војводине

5.1.5 Остали облици назива/имена**Сврха:**

Да се укаже на било који други назив(е) за правно лице, односно име(на) за физичко лице или породицу који нису коришћени на другим местима у Подручју идентитета.¹³

Правило:

Навести остале називе/имена под којима ентитет може бити познат, као што су:

- а) остали облици истог назива/имена, нпр. скраћенице (акроними);
- б) остали називи правних лица, нпр. промене назива током времена и датуми тих промена,¹⁴
- в) друга имена физичких лица или породица, нпр. промена имена током живота, заједно са датумима настанка промена, укључујући псеудониме, девојачка презимена итд.,
- г) имена и титуле које се наводе пре или после имена лица или породица, нпр. племићке титуле или почасне титуле које могу добити појединци или породице.

Примери:

<i>Other form of name</i> Други облик назива/имена	<i>Cross reference</i>	<i>Authorized form of name</i> Званичан облик назива/имена
Consejo de Guerra y Marina Consejo de la Guerra Supremo Consejo de Guerra Real y Supremo Consejo de Guerra	See (Види)	Consejo de Guerra

¹² Anglo-American Cataloging Rules (Англо-америчка каталошка правила).

¹³ У ручним системима елемент Остали облици назива/имена треба упоредити и повезати са Званичним називом/именом коришћењем упутнице „види“.

¹⁴ Када се, сагласно националним прописима и/или правилима сматра да промена назива представља стварање новог ентитета у Подручју веза/односа (5.3) треба уписати везу/однос између ентитета као Временску везу/однос.

Spain, Archivo General de Simancas

Шпанија, Генерални архив Симанке

Напомена: За нормативни запис: *Consejo de Guerra*

Noel family, Barons Noel

Noel family, Barons Barham

Noel family, Viscounts Campden

Noel family, baronets, of Barham Court

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

Bordeaux, duc de

France, Centre historique des Archives nationales

Напомена: За нормативни запис: *Chambord, Henri, comte de*

Arquivo Público do Império (1838–1890)

Archivo Público do Império

Arquivo Público Nacional (1890–1911)

Archivo Público Nacional

Arquivo Nacional (1911–)

Archivo Nacional

Brazil, Arquivo Nacional

Бразил, Национални архив

Напомена: За нормативни запис: *Arquivo Nacional (Brasil)*

Није било промене назива.

Република Србија, Архив Војводине

5.1.6 Идентификатори за правна лица

Сврха:

Да се наведу све бројчане или словно-бројчане ознаке које се користе за идентифирање правног лица.

Правило:

Где је могуће унети сваки званичан број или други идентификатор (нпр. матични број предузећа) за правно лице и упутити на правну надлежност и шему на основу које је додељен.

Примери:

Registered company 60096 (Companies House, England)

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

Регистровано предузеће бр. 60096 (Регистар предузећа, Енглеска)

Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

Напомена: За правно лице: *Cerain Iron Ore Company Ltd*

04.374.067/0001-47 (Cadastro Nacional de Pessoas Jurídicas – CNPJ)

00320 (nº da unidade protocolizadora no Governo Federal)

Brazil, Arquivo Nacional

Бразил, Национални архив

Напомена: За нормативни запис: *Arquivo Nacional (Brasil)*

Матични број: 08080984

Јединствени регистар организација и заједница при Републичком заводу за статистику

Републике Србије.

Република Србија, Архив Војводине

5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА

Сврха овог подручја је да се опишу историјат, улоге, контекст и делатности правног, физичког лица или породице.

Датуми постојања (5.2.1) морају бити уписаны као засебан елемент.

Информације наведене у правилима 5.2.3–5.2.8 могу бити уписане као засебни, структурални елементи и/или као наративни текст у елементу 5.2.2.

5.2.1 Датуми постојања

Сврха:

Да се укаже на датуме постојања правног, физичког лица или породице.

Правило:

Уписати датуме постојања ентитета који се описује. За правна лица укључити датуме оснивања/установљења/правног акта о почетку и престанку рада. За физичка лица обухватити датуме или приближне датуме рођења и смрти или, када ти датуми нису познати, датуме процвата (*floruit*¹⁵). Уколико су коришћени системи паралелног датирања, еквиваленти могу бити наведени у складу са одговарајућим прописима или правилима. У елементу Прописи и/или правила (5.4.3) навести коришћени систем(е) датирања, нпр. ISO 8601.

Примери:

1516 (probable)/1834–03–24

Spain, Archivo General de Simancas

1516 (вероватно)/1834–03–24

Шпанија, Генерални архив Симанке

Напомена: За потребе нормативног записа: Consejo de Guerra

12th–20th century

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

12–20. век

Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

1947–1992

Република Србија, Архив Војводине

5.2.2 Историјат

Сврха:

Да се сажето изнесе историјат правног, физичког лица или породице.

Правило:

Записати у наративном облику или у виду хронологије најважније догађаје у животу, деловање, достигнућа и/или улоге ентитета који се описује. То може да обухвати информације о рођењу, полу, националности, породичној и верској или политичкој припадности. Где год је могуће навести датуме као саставни део наративног описа.

Примери:

The York University Senior Common Room was established at Glendon Hall in 1963. This Senior Common Room became the Glendon College Common Room in 1966 when the Founders College

¹⁵ Реч *floruit* означава период када је нека особа била жива или активна (овај израз се употребљава када се датуми рођења или смрти не знају), Енциклопедијски енглеско-српскохрватски речник, I, Београд, 1956.

Senior Common Room opened on the Keele Street campus in that year. This latter establishment was renamed the York University College Faculty Common Room in 1968 and, as new colleges were opened on the campus an umbrella body, the York University Senior Common Room Inc., was established to serve as a license holder and victuals contractor for the several SCR's. Membership in the Senior Common Room was restricted to academic and senior administrative staff, although honorary or special members could be adopted by the membership. The Senior Common Room Inc. was managed by a five-person Board of Directors who were all regular members of the SCR. The Senior Common Room Inc. was disbanded in 1976.

Canada, York University Archives

Клуб за дневни боравак студената виших година студија Универзитета у Јорку основан је 1963. године у Глендон холу. Године 1966. он је променио назив у Клуб за дневни боравак студената Глендон колеџа јер је те исте године у студентском дому у улици Кили отворен Клуб за дневни боравак студената виших година студија. Године 1968. прерастао у Клуб за дневни боравак студената на колеџима Универзитета у Јорку. Како се временом увећавао број отворених колеџа основано је предузеће York University Senior Common Room Inc. које је постало носилац лиценце за пружање услуга неколицини Клубова. Чланство у Клубу је било ограничено на студенте, наставно особље и више административне службенике иако су почасни чланови или специјални чланови могла постати и друга лица, на препоруку сталних чланова. Предузећем је управљао Управни одбор од пет чланова који су бирани из редова сталних чланова. Предузеће је престало са радом 1976. године.

Канада, Архив Универзитета у Јорку

Војвођански музеј основан је 1947. године, са задатком да истражује, прикупља, чува, стручно обрађује, излаже и публикује предмете и грађу од значаја за историју културе Војводине. Основ су му чиниле збирке Музеја Матице српске (основан 1933. године) које су настале из старе Музејске збирке Матице српске формиране 1847. године. Те збирке су биле из области археологије, етнологије, историје, уметности, зоологије, ботанике, геологије, палеонтологије и минералогије. Музеј је тада добио и задатак стручног надзора над свим музејима у Покрајини. Исте године, поверила му је и заштита и старање о историјским и културним споменицима и природним лепотама Војводине. Од 1969. године Војвођански музеј је био матични музеј за укупну музејску делатност Војводине. Издавањем појединачних организационих јединица Музеја и њихових збирки настале су бројне установе заштите културних добара: Покрајински завод за заштиту споменика културе, Музеј града Новог Сада, Музеј радничког покрета и народне револуције, Пољопривредни музеј, Позоришни музеј Војводине. Војвођански музеј је имао и богату издавачку делатност, у чему посебно место заузимао часопис *Рад војвођанских музеја*, покренут 1952. године. У развоју друштвених и стручних активности Војвођански музеј је један од иницијатора оснивања Друштва музејских радника Војводине, Заједнице музеја Војводине и других облика удружилаца у циљу унапређења музеологије, као и археологије, историје, историје уметности и етнологије у оквиру рада музеја и галерија у Војводини. Године 1992. Скупштина АП Војводине донела је одлуку о спајању Војвођанског музеја и Историјског музеја Војводине у јединствену установу под називом Музеј Војводине.

Република Србија, Архив Војводине

5.2.3 Места

Сврха:

Да се наведу најважнија места и/или месне надлежности где је правно, физичко лице или породица имало седиште, живело, пребивало или имало неку другу везу.

Правило:

Уписати називе најважнијег(их) места и подручја месне надлежности, заједно са пријоритетом и датумима трајања везе са ентитетом.

Примери:

Estates in 1883: Rutland 15,076 acres, Gloucestershire 3,170 acres, Leicestershire 159 acres, Lincolnshire 89 acres, Warwickshire 68 acres, Northamptonshire 6 acres; total 18,568 acres worth £28,991 a year.

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

Поседи у 1883: Рутланд 15,076 јутара, Глостершир 3,170 јутара, Лестершир 159 јутара, Линcolnшир 89 јутара, Ворвикшир 68 јутара, Нортемптоншир 6 јутара – укупно 18,568 јутара са приходом у вредности од 28,991 фунти годишње.

Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

Birth: Krefeld, Germany (14 May 1899) Death: Edinburgh (17 March 1994)

United Kingdom, Royal Society

Рођење: Крефелд, Немачка (14. мај 1899.) Смрт: Единбург (17. март 1994.)

Велика Британија, Краљевско друштво

Нови Сад (1947–1963), Петроварадин – тврђава (1963–1974), Нови Сад (1974–1992)

Република Србија, Архив Војводине

5.2.4 Правни статус

Сврха:

Да се наведе правни статус правног лица.

Правило:

Уписати правни статус и где је то могуће врсту правног лица заједно са раздобљем у којем је лице имало тај статус.

Примери:

Organismo de la Administración Central del Estado 1516 (probable)/1834

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: *Consejo de Guerra*

Department of State

Australia, National Archives of Australia

Државно министарство

Аустралија, Национални архив Аустралије

Установа

Република Србија, Архив Војводине

5.2.5 Функције, занимања и делатности

Сврха:

Да се назначе функције, занимања и делатности које је обављало правно, физичко лице или породица.

Правило:

Уписати функције, занимања и делатности ентитета који се описује, са временом трајања када је то сврсисходно. Према потреби, описати природу функције, занимања или делатности.

Примери:

Estate ownership; social, political and cultural role typical of the landed aristocracy in England. The first Viscount Campden amassed a large fortune in trade in London and purchased extensive estates, including Exton (Rutland) and Chipping Campden (Gloucestershire). The Barham Court (Kent)

estate was the acquisition of the first Baron Barham, a successful admiral and naval administrator (First Lord of the Admiralty 1805).

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

Земљопоседник; друштвена, политичка и културна улога типичне за земљопоседничку аристократију у Енглеској. Први виконт Кемден стекао је велико богатство бавећи се трговином у Лондону и купујући екстензивна имања, укључујући Екстон (Рутланд) и Чипинг Кемден (Глостершир). Посед Бархам (Кент) је купљен од првог барона Бархама, успешног адмирала и поморског администратора (Први лорд адмиралитета 1805).

Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

Основна делатност Музеја је била: систематско истраживање, прикупљање, евидентирање, сређивање, чување, заштита, обрађивање, проучавање и излагање музејског материјала и презентација података о музејском материјалу, а од 1969. године и матична функција на територији Војводине – организовање стручног надзора над радом музеја и музејских збирки, вођење регистра музеја и музејских збирки, вођење централног каталога за све музејски материјал са територије САПВ. У почетку је обављао и послове заштите споменика културе и заштите природе.

Република Србија, Архив Војводине

5.2.6 Надлежности/извори овлашћења

Сврха:

Да се назначе извори овлашћења (правни основ) за правна, физичка лица или породице у смислу њихових моћи, функција, одговорности или области делатности, укључујући и месну надлежност.

Правило:

Уписати све документе, законе, упутства или повеље који се сматрају изворима за појединачна овлашћења, функције и одговорности ентитета који се описује, заједно са информацијама о стварној и територијалној надлежности(ма) и датумима трајања или промене те надлежности.

Примери:

Creation: Executive Council Meeting No. 72 (Prime Minister's Department No.167) 13 November 1939 Abolition: Executive Council Meeting No.59A (Prime Minister's Department No.13) of 14 April 1942. The Administrative Arrangements Orders of 29 November 1939 (Commonwealth of Australia Gazette, No. 153 of 30 November 1939) listed the Acts administered by the Department as:

- Defence Act 1903–1939 (except in relation to the organisation and control of the Naval Forces or the Military Forces)
- Defence Equipment Act 1924, 1928, 1934, 1936, 1937, 1938, 1939
- Defence (Visiting Forces) Act 1939
- Geneva Convention Act 1938
- National Registration Act 1939
- National Security Act 1939
- Telegraph Act 1909
- War Precautions Act Repeal Act 1930–1934, Section 22

Australia, National Archives of Australia

Основано на седници Извршног већа бр. 72 (Кабинет Премијера бр. 167) од 13. новембра 1939. године. Укинуто на седници Извршног већа бр. 59A (Кабинет Премијера бр. 13) од 14. априла 1942. године.

Уредбом о управном поступку од 29. новембра 1939. године (Службени лист Аустралије бр. 153 од 30. новембра 1939. године) уређује се списак закона за чије је спровођење надлежно Министарство:

- Закон о одбрани земље 1903–1939 (Defence Act 1903–1939) (осим у односу на организацију и контролу поморских или војних снага)

- Закон о опреми за одбрану земље (Defence Equipment Act) 1924, 1928, 1934, 1936, 1937, 1938, 1939
- Закон о гостујућим оружаним снагама у одбрани земље (Defence (Visiting Forces) Act) 1939
- Закон о женевској конвенцији (Geneva Convention Act) 1938
- Закон о националној мобилизацији (National Registration Act) 1939
- Закон о националној безбедности (National Security Act) 1939
- Закон о телеграфу (Telegraph Act) 1909
- Закон о предузимању ванредних мера у ратном стању (War Precautions Act Repeal Act) 1930–1934, Section 22

Аустралија, Национални архив Аустралије

Закон о заштити споменика културе и природњачких реткости (*Службени лист ДФЈ*, бр. 54/45)

Општи закон о заштити споменика културе и природњачких реткости (*Службени лист ФНРЈ*, бр. 81/46)

Закон о музејима (*Службени гласник НРС*, бр. 4/1951)

Закон о музејима (*Службени гласник СРС*, бр. 30/1968)

Закон о музејској делатности и музејима (*Службени лист САПВ*, бр. 10/1974)

Одлука Скупштине САПВ о одређивању матичних музеја у Социјалистичкој аутономној покрајини Војводини, бр. 05-6015/1 од 30. децембра 1969. (*Службени лист САПВ*, бр. 25/1969)

Одлука Скупштине АПВ о оснивању Војвођанског музеја, бр. 022-28/92 од 20. маја 1992. године (*Службени лист АПВ*, бр. 8/1992).

Република Србија, Архив Војводине

5.2.7 Унутрашње структуре/Родослов

Сврха:

Да се опише и/или прикаже унутрашња(е) административна(е) структура(е) правног лица или родослов породице.

Правила:

Описати унутрашњу структуру правног лица и навести датуме свих њених промена који су значајни за разумевање начина на који је правно лице водило своје послове (нпр. уз помоћ датумски уређених организационих табела).

Описати родослов породице (нпр. уз помоћ породичног стабла) на начин који показује међусобне односе њених чланова, са релевантним датумима.¹⁶

Примери:

Sir Edward Noel (d 1643) married Julian, daughter and co-heir of Baptists Hicks (d 1629), Viscount Campden, and succeeded to the viscountcy of Campden and a portion of his father-in-law's estates. The third Viscount Campden (1612–82) married Hester Wotton, daughter of the second Baron Wotton. The fourth Viscount Campden (1641–89, created Earl of Gainsborough 1682) married Elizabeth Wriothesley, elder daughter of the fourth Earl of Southampton. Jane Noel (d 1811), sister of the fifth and sixth Earls of Gainsborough, married Gerard Anne Edwards of Welham Grove (Leicestershire) and had issue Gerard Noel Edwards (1759–1838). He married in 1780 Diana Middleton (1762–1823) *suo jure* Baroness Barham), daughter of Charles Middleton (1726–1813), created first Baronet of Barham Court (Kent) in 1781 and first Baron Barham in 1805. GN Edwards assumed the surname Noel in 1798 on inheriting the sixth Earl of Gainsborough's Rutland and Gloucestershire estates (though not the Earl's honours, which were extinguished); and he later inherited his father-in-law's baronetcy. His eldest son John Noel (1781–1866) succeeded to the

¹⁶ Када се описују физичка лица, информације о њиховом родослову могу се уписати у оквиру елемента Историјата (5.2.2) и/или у Подручју везе/односи (5.3).

estates of his mother and his father, to his mother's barony and his father's baronetcy, and was created Viscount Campden and Earl of Gainsborough in 1841.

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

Сер Едвард Ноел (п. 1643) оженио се са Џулијен, кћерком и једном од наследница Батисте Хикса (п 1629), виконта од Кемдена и наследио титулу и део имања свог таста. Трећи виконт од Кемдена (1612–82) оженио се са Хестер Вотон, кћерком другог барона Вотона. Четврти виконт од Кемдена (1641–89, постао гроф од Гејнсбороуа 1682. године) оженио се са кћерком четвртог грофа од Саутемптона, Џејн Ноел (п 1811), сестра петог и шестог грофа од Гејнсбороуа удала се за Жерара Ен Едвардса од Велхам Гроува (Лестершир) који је постао Жерар Ноел Едвардс (1759–1838). Он се 1780. године оженио Дајаном Мидлтон (1762–1823), кћерком Чарлса Мидлтона (1726–1813) који је творац прве бароније Бархам 1781. године и први барон од Бархама (1805). ГН Едвардс је узео презиме Ноел 1798. године када је наследио титулу шестог грофа од Гејнсбороуа и имања у Глостерширу а касније и баронију од свог таста. Његов најстарији син Џон Ноел (1781–1866) наследио је имања своје мајке и свог оца – мајчину и очеву баронску титулу и постао је виконт од Камдена и гроф од Гејнсбороуа 1841. године.

Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

Одељења:

- **Секретаријат** – постоји од оснивања Музеја као Опште одељење, а 1956. године је променило име у Секретаријат;
- **Археолошко одељење** – основано је 1947. године;
- **Одељење за заштиту** – основано је убрзо по оснивању Музеја са задатком *заштите и стварања о историјским и културним споменицима и природним лепотама Војводине*. Иако је било у саству Музеја, Одељење је у извесном смислу било подређено Заводу за заштиту и научно проучавање споменика културе НР Србије. Због обимности посла, 1951. године је основана посебна институција за обављање ове делатности: Завод за заштиту и научно проучавање споменика културе АП Војводине у Новом Саду;
- **Природњачко одељење** – постојало је од оснивања Музеја и било је у његовом саставу све до 1960. године када је издвојено из ове установе и припојено новооснованом Пољопривредном музеју;
- **Историјско одељење** – основано је приликом оснивања Музеја, са јединим попуњеним Одсеком народно-ослободилачке борбе, који је у његовом саставу био до 1956. године, када је дошло до његовог издвајања у новоосновани Музеј радничког покрета и народне револуције. Из једног дела рада и материјала Одељења, израстао је и Музеј града Новог Сада (основан 1954. године). Без обзира на ова издвајања, Одељење, у чијем оквиру су се током времена развили и други одсеци, наставило је са несметаним радом. Године 1982, из Одељења је издвојен Позоришни одсек и основан је Позоришни музеј Војводине;
- **Етнолошко одељење** – основано је 1947. године, истовремено са оснивањем Војвођанског музеја;
- **Конзерваторско-рестаураторско одељење** – оснивањем Музеја 1947. године, на пословима музејске заштите у Етнолошком одељењу радио је један стручњак за конзервацију и рестаурацију текстила, а постојале су фото и столарска радионица. Када је 1956. године организована хемијско-физичка лабораторија за конзервацију металних предмета, обједињен је целокупни конзерваторско-рестаураторски рад у посебну организациону целину: Конзерваторско-рестаураторско одељење;
- **Библиотека** – Војвођанског музеја стварана је од самог његовог оснивања, а као посебна организациона целина установљена је 1954. године;
- **Одељење за образовно васпитни рад и издавачку делатност** – основано је 1956. године, из културно-просветног одсека (настало почетком 1955. године). Његова де-

латност је била краткотрајна и убрзо се културно-просветним радом поново баве одељења основне делатности. Године 1977. је формирана Педагошка радна јединица;

- **Одељење за матичну службу** – доношењем Закона о музејима СР Србије 1968. године, Скупштина САП Војводине је 1969. године донела одлуку којом одређује Војвођански музеј за матични музеј за подручје Војводине. Одељење је основано 1970. године.

Свако одељење је имало своје одсеке.

Унутрашња организација Музеја битно се променила 1977. године, када се у Статуту утврђују три основне организационо радне целине:

- **Стручно-музеолошко одељење;**
- **Правно-административна и техничко-помоћна служба и**
- **Финансијско-економска служба.**

Одељење, односно службе, у свом саставу су имале радне јединице.

Депанданси Музеја:

- **Изложба стилског намештаја и предмета примењене уметности XVIII и XIX века у дворцу у Челареву** – од 1967. године Војвођанском музеју додељено је право располагања и коришћења дворца и прикључених објеката у Челареву,
- **Меморијални музеј Јована Рајића у манастиру Ковиљу,**
- **Музејска збирка у Руском Крстуром.**
Република Србија, Архив Војводине

5.2.8 Општи контекст

Сврха:

Да се пруже значајне информације о општем друштвеном, културном, привредном, политичком и/или историјском контексту у којем је правно, физичко лице или породица деловала, живела и радила.

Правило:

Пружити значајне информације о општем друштвеном, културном, привредном, политичком и/или историјском контексту у којем је ентитет који се описује деловао.

Примери:

En el Antiguo Régimen no existía un sistema reglado, sometido a una ley de procedimiento, lo que dificulta la fijación exacta del periodo de vigencia del cuerpo normativo.

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За нормативну јединицу Consejo de Guerra

Le cubisme est un courant artistique, né d'une étroite collaboration entre Picasso et Braque, inspiré par Cézanne. Il voit le jour en 1907, avec *Les Demoiselles d'Avignon*, œuvre considérée par les historiens de l'art comme le point de départ de tout l'art moderne, mais il ne prend son nom qu'en 1908, appelé ainsi par le journaliste Louis Vauxcelles lors du compte rendu d'une exposition d'œuvres de Braque.

France, Centre historique des Archives nationales

Напомена: За нормативни запис: Pablo Picasso

Идеја о оснивању музеја код Срба у Хабсбуршкој монархији постојала је још од почетка XVIII века, али је до реализације дошло тек 1847. године, када је у Пешти на седници Друштва Матице српске основана *Србско-Народна Сбирка* или *Музеј*. После деценија преданог рада, Сбирка је 1933. године прерасла у Музеј Матице српске. У периоду између два светска рата у Војводини није било већег напретка у развоју музејске мреже и музеја. Окупацијом Југославије 1941. године, рад музеја у Војводини је готово у потпуности замро. После ослобођења земље, нове власти су одмах покренуле активности на обнављању рада музеја, желећи да

их што брже укључи у културно-просветни живот и да их одмах ангажује на прикупљању музејског материјала из НОБ-а, са циљем каналисања одушевљења народа после ослобођења земље у правцу властите афирмације. Без обзира на циљеве, у музејској делатности Војводине је за само неколико поратних година учињено више него у другим временима и околностима за неколико деценија што се огледало у планском успостављању музејске мреже и брзом развоју музеологије. У овом периоду музеји су били под непосредним руководством управних органа власти са буџетским начином финансирања. Након завршетка *Првог петогодишњег плана*, музеји у Војводини почетком педесетих година улазе у нову фазу рада и развоја.Период до 1963. године, тј. до доношења новог Устава, карактерише продубљивање и афирмација стручног рада у музејима, што је било условљено побољшаном материјалном подлогом развоја музеја и стручним музејским кадровима. Уставом из 1963. године музејима су дата права самосталних правних субјеката, као и привредним и другим организацијама. Управљање је у потпуности препуштено запосленима у музејима преко њихових самостално бираних органа. Децентрализација и промена положаја музеја у односу на државу и оснивача допринели су даљем развоју музејске мреже и музеја, мање у квантитативном, више у квалитативном погледу. Распадом СФРЈ и променом друштвено-економског уређења у СРЈ дошло је до извесних промена у музејској мрежи у Војводини. Уклоњен је већи број сталних меморијалних поставки посвећених НОБ-у и социјалистичкој револуцији због њихове идеолошке обожености.

Република Србија, Архив Војводине

5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА

Сврха овог подручја је да се опишу везе/односи са другим правним, физичким лицима и породицама онако како би могли бити описани у другим нормативним записима.

5.3.1 Називи (имена)/Идентификатори повезаних правних, физичких лица или породица

Сврха:

Да се наведу називи/имена и сви јединствени идентификатори повезаних ентитета и да подржи везе са нормативним записима о повезаним правним, физичким лицима или породицама.

Правило:

Записати званичан облик назива/имена и све значајне јединствене идентификаторе, укључујући идентификатор нормативног записа, за повезани ентитет.¹⁷

5.3.2 Врста везе/односа

Сврха:

Утврдити општу врсту везе/односа између ентитета који се описује и другог правног, физичког лица или породице.

Правило:

Уписати општу категорију у коју спада однос који се описује. Користити опште категорије прописане националним прописима и/или правилима или једну од четири следеће категорије. Уписати у елементу Прописи и/или правила (5.4.3) све класификацијоне шеме коришћене као извор термина контролисаног речника за описивање те/тог везе/односа.

- **Хијерархијски** (нпр. надређен/подређен, онај који је под контролом/онај који контролише, власник/у власништву итд.)

¹⁷ У ручним системима Називи (имена)/Идентификатори повезаних правних, физичких лица или породица треба да се упореде/повежу са Званичним обликом назива/имена уз помоћ израза „види и“.

У хијерархијском односу ентитет може имати нека овлашћења или контролисати активности више других правних, физичких лица или породица. Ентитет може бити и подређен већем броју других правних, физичких лица или породица, као на пример мешовита комисија или организација којој се претпостављени временом мењао.

– **Временски** (нпр. претходник/наследник)

У временском односу ентитет може наследити више других правних, физичких лица или породица у обављању одређених функција и активности. Исто тако, њега може да наследи више других правних, физичких лица или породица.

– **Породични**

У породици физичко лице може да има широк круг односа са другим члановима породице и са породицом као ентитетом. Где је родословна структура породице сложена могу се израдити посебни нормативни записи за сваког члана и повезати их са родитељем(има), супружником(ицима) и дететом(децом). По избору, ова информација може да се упише у елементу Унутрашње структуре/родослов (5.2.7).

– **Асоцијативни**

Повезани однос је општа категорија односа који не спадају ни у једну од наведених категорија (нпр. добављач/клијент, чланство, део/целина, пословни партнери).

5.3.3 Опис везе/односа

Сврха:

Да се даде специфичан опис природе везе/односа.

Правило:

Уписати прецизан опис природе везе/односа између ентитета који се описује у овом нормативном запису и другог повезаног ентитета, нпр. надређени орган, подређени орган, власник, претходник, супруг, супруга, син, рођак, наставник, ученик, професионални колега. Уписати у елемент прописи и/или правила (5.4.3) све класификацијоне шеме коришћене као извор термина контролисаног речника за описивање тог односа. Овде се може дати и наративни опис историјата и/или природе тог односа.

5.3.4 Датуми везе/односа

Сврха:

Да се укаже на време трајања везе/односа са другим правним, физичким лицем или породицом.

Правило:

Када је значајно, уписати датум почетка везе/односа или датум наслеђивања и, када је значајно, датум престанка везе/односа. Навести у елементу Прописи и/или правила (5.4.3) све коришћене системе датирања (нпр. ISO 8601).

Примери:

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Granducato di Toscana, Restaurazione lorenese, Ministero degli affari ecclesiastici, Firenze (1848–1861)
	Идентификатор	
5.3.2 Врста везе/односа		Cronologica
5.3.3 Опис везе/односа		Successore
5.3.4 Датуми везе/односа		1848

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Granducato di Toscana, Restaurazione lorenese, Ufficio dello Stato civile toscano, Firenze (1817–1865)
	Идентификатор	
5.3.2 Врста везе/односа		Gerarchica
5.3.3 Опис везе/односа		Ufficio dipendente
5.3.4 Датуми везе/односа		18 giugno 1817–4 giugno 1848
	ISO 8601	1817/06/18–1848/06/04

Italy, Archivio di Stato di Firenze

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	University of New York at Albany M.E. Grenander Department of Special Collections and Archives – The German Interlectual Èmigré Collection. – http://library.albany.edu/speccol/findaids/ger024.htm
	Идентификатор	GER 024
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа		Academic
5.3.4 Датуми везе/односа		

Germany, Bundesarchiv (Немачка, Савезни архив)

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Abbadie de Saint-Germain, famille d'
	Идентификатор	
5.3.2 Врста везе/односа		Relation d'association
5.3.3 Опис везе/односа		En 1812, Aymar, marquis de Dampierre, épousa Julie-Charlotte d'Abbadie de Saint-Germain, issue d'une des plus brillantes familles de la noblesse parlementaire en Béarn.
5.3.4 Датуми везе/односа		1812–

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Barthélémy, famille
	Идентификатор	
5.3.2 Врста везе/односа		Relation d'association
5.3.3 Опис везе/односа		La famille de Dampierre s'allia aux Barthélémy par le mariage, en 1842, du marquis Elie de Dampierre et d'Henriette Barthélémy (1813–1894), petite-nièce de l'abbé Barthélémy et nièce de François, marquis Barthélémy.
5.3.4 Датуми везе/односа		1842–

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Juchault de Lamoricière, famille
	Идентификатор	
5.3.2 Врста везе/односа		Relation d'association
5.3.3 Опис везе/односа		En 1873, Anicet Marie Aymar, comte de Dampierre, fils du marquis Elie, épousa Marie-Isabelle, la plus jeune fille du général de Lamoricière.
5.3.4 Датуми везе/односа		1873–

France, Centre historique des Archives nationales

Напомена: За нормативни запис Dampierre, famille de

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Назив	Матица српска – Музеј Матице српске у Новом Саду
	Идентификатор	
5.3.2 Врста везе/односа		временска
5.3.3 Опис везе/односа		следбеник
5.3.4 Датуми везе/односа		1947

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Назив	Музеј Војводине Нови Сад
	Идентификатор	08434042
5.3.2 Врста везе/односа		временска
5.3.3 Опис везе/односа		правни претходник
5.3.4 Датуми везе/односа		1992.

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Назив	Покрајински завод за заштиту споменика културе
	Идентификатор	08054860
5.3.2 Врста везе/односа		асоцијативна
5.3.3 Опис везе/односа		Убрзо по оснивању Музеја основано је Одељење за заштиту са задатком <i>заштите и стварања о историјским и културним споменицима и природним лепотама Војводине</i> . Због обимности послана, 1951. године је основана посебна институција за обављање ове делатности: Завод за заштиту и научно проучавање споменика културе АП Војводине у Новом Саду.

5.3.4 Датуми везе/односа		1951
--------------------------	--	------

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Назив	Музеј града Новог Сада
	Идентификатор	08080950
5.3.2 Врста везе/односа		повезани
5.3.3 Опис везе/односа		Из једног дела рада и материјала Историјског одељења Војвођанској музеја, израстао је и Музеј града Новог Сада.
5.3.4 Датуми везе/односа		1954

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Назив	Историјски музеј Војводине
	Идентификатор	08023514
5.3.2 Врста везе/односа		асоцијативна
5.3.3 Опис везе/односа		Одсек народно-ослободилачке борбе Историјског одељења Војвођанског музеја је 1956. године издвојен у новоосновани Музеј радничког покрета и народне револуције (Музеј социјалистичке револуције Војводине, Историјски музеј Војводине).
5.3.4 Датуми везе/односа		1956.

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Назив	Пољопривредни музеј
	Идентификатор	
5.3.2 Врста везе/односа		асоцијативна
5.3.3 Опис везе/односа		Природњачко одељење Војвођанског музеја је 1960. године издвојено из ове установе и припојено новооснованом Пољопривредном музеју.
5.3.4 Датуми везе/односа		1960

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Назив	Позоришни музеј Војводине
	Идентификатор	08151342
5.3.2 Врста везе/односа		асоцијативна
5.3.3 Опис везе/односа		Године 1982, из Историјског одељења Војвођанског музеја је издвојен Позоришни одсек и основан је Позоришни музеј Војводине.
5.3.4 Датуми везе/односа		1982

Република Србија, Архив Војводине

5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ

5.4.1 Идентификатор нормативног записа

Сврха:

Да се на јединствен начин идентификује нормативни запис у оквиру контекста у којем ће се користи.

Правило:

Уписати јединствени идентификатор нормативног записа у складу са локалним и/или националним прописима. Ако нормативни запис треба да се користи интернационално, уписати код земље у којој је нормативни запис израђен у складу са најновијим верзијом ISO 3166 – *Кодови за представљање назива земаља (ISO 3166 – Codes for the representation of names of countries)*.

Где је стваралац нормативног записа међународна организација, дати идентификатор организације уместо кода земље.

Примери:

ES47161AGS RA 00001

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: Consejo de Guerra

GB/NNAF/F10216

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

AU NLA 93-535878

Australia, National Library of Australia

Аустралија, Национална библиотека Аустралије

AU NAA CA 37

Australia, National Archives of Australia

Аустралија, Националн архив Аустралије

Примери за ознаке земаља:

AU Аустралија

CA Канада

ES Шпанија

FR Француска

GB Велика Британија

MY Малезија

SE Шведска

US Сједињене Америчке Државе

5.4.2 Идентификатори установе

Сврха:

Да се идентификује установа(е) одговорна за нормативни запис.

Правило:

Уписати пун званичан облик назива установе(а) одговорне за израду, измене или дистрибуирање нормативног записа или, по избору, уписати код установе у складу са националним или међународним стандардом за кодове установа. Укључити упутницу на све системе идентификације коришћене за идентификовање установе (нпр. ISO 155111).

Примери:

Archivo General de Simancas

ES47161AGS (ISO 15511)

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За нормативни запис: *Consejo de Guerra*

Archivo di Stato di Firenze

IT AS Fi

Italy, Archivio di Stato di Firenze

SE/RA

Sweden, Riksarkivet

US DNA

United States, National Archives and Records Administration

DE/ Barch

Germany, Bundesarchiv

Архив Војводине или RS 002

Република Србија, Архив Војводине

5.4.3 Прописи и/или правила

Серха:

Да се утврде национални или међународни прописи или правила примењени у изради архивског нормативног записа.

Правило:

Уписати називе, а где је сврсисходно, издања или датуме објављивања прописа или правила који су примењивани. Посебно навести која су правила примењена у изради Званичног облика назива/имена. Укључити упутнице на све системе датирања коришћене за утврђивање датума у овом нормативном запису (нпр. ISO 8601).

Примери:

National Council on Archives, *Rules for the Construction of Personal, Place and Corporate Names*, 1997

United Kingdom, The National Archives: Historical Manuscripts Commission

Национални архивски савет, *Правила за израду личних имена, назива места и правних лица*
Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

Erfassungsschema nach: Mommsen, Wolfgang A: Die Nachlässe in deutschen Archiven, Boppard 1983

Germany, Bundesarchiv

ISAAR (CPF), 2 издање, 2006.

За 5.1.3. – Закон о начину обезбеђивања равноправне употребе писама народа и народности пред државним органима и организацијама које врше јавна овлашћења (*Службени лист САНПВ*, бр. 6/1973)

Закон о изменама и допунама Закона о начину обезбеђивања равноправне употребе писама народа и народности пред државним органима и организацијама које врше јавна овлашћења (*Службени лист САНПВ*, бр. 5/1977)

Република Србија, Архив Војводине

5.4.4 Статус

Сврха:

Да се назначи статус у процесу израде нормативног записа како би корисници знали који је његов тренутни статус.

Правило:

Уписати тренутни статус нормативног записа, указујући на то да ли је запис нацрт, коначна верзија и/или исправљен или је изbrisан.

Примери:

Finalizado

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: *Consejo de Guerra*

Revised

Australia, National Library of Australia

Исправљен текст

Аустралија, Национална библиотека Аустралије

Нацрт.

Република Србија, Архив Војводине

5.4.5 Ниво детаљности

Сврха:

Да се назначи да ли се у нормативном запису примењује минимални, делимични или ниво пуне детаљности.

Правило:

Назначити да ли се запис састоји од минималног, делимичног или потпуног нивоа детаљности у складу са значајним међународним и/или националним смерница ма и/или правилима. У недостатку националних смерница или правила, минимални записи су они који се састоје само од четири основна елемента нормативног записа израђеног у складу са ISAAR(CPF)-ом (види 4.8), док су потпуни записи они који доносе информације за све значајне елементе описа ISAAR(CPF)-а.

Примери:

Completo

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: *Consejo de Guerra*

Full

Australia, National Library of Australia

Потпун

Аустралија, Национална библиотека Аустралије

Детаљан.

Република Србија, Архив Војводине

5.4.6 Датуми изrade, измене или брисања

Сврха:

Да се назначи када је нормативни запис израђен, измене или избрисан.

Правило:

Уписати датум када је нормативни запис израђен и датуме свих измена записа. Прецизно навести у елементу Прописи и/или правила (5.4.3) коришћен(е) систем(е) датирања, нпр. ISO 8601.

Примери:

2002-10-25 (Fecha de creación)

2003-12-05 (Fecha de revisión)

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: Consejo de Guerra

1993-05-12; revised 2002-10-28 [ISO 8601]

Australia, National Library of Australia

Аустралија, Национална библиотека Аустралије

15. новембар 2006. године

Република Србија, Архив Војводине

5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)

Сврха:

Да се назначи језик(ци) и/или писмо(а) коришћени у изради нормативног записа.

Правило:

Уписати језик(е) и/или писмо(а) архивског нормативног записа.

Уврстити одговарајуће ISO кодове за језике (ISO 639-2) и/или писмо(а) (ISO 15924 – Кодови за приказивање назива писама; ISO 15924 – Codes for the representation of names of scripts).

Примери:

Español: spa

Escritura latina: ltn

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За потребе нормативног записа: Consejo de Guerra

Језик: српски.

Писмо: Ћирилица.

Република Србија, Архив Војводине

5.4.8 Извори

Сврха:

Да се утврде изворе консултовани у изради нормативног записа.

Правило:

Уписати изворе који су консултовани у изради нормативног записа.

Примери:

HMC, *Principal Family and Estate Collections: Family Names L-W*, 1999
Complete Peerage, 1936
Burkes Peerage, 1970
Complete Baronetage, vol 5, 1906
United Kingdom, *The National Archives: Historical Manuscripts Commission*
Велика Британија, Национални архив: Комисија за историјске рукописе

Архив Војводине, Досије регистратуре рег. број 36 – Војвођански музеј Нови Сад
Војвођански музеј 1947–1977, Нови Сад, 1977.
Војвођански музеј 1947–1987, Нови Сад, 1987.
Младенко М. Кумовић, *Музеји у Војводини 1847–1997*, Нови Сад, 2001.
Република Србија, Архив Војводине

5.4.9 Напомене о одржавању

Сврха:

Да се документује израда и измене нормативног записа.

Правило:

Уписати напомене које се односе на израду и одржавање нормативног записа. Овде се могу уписати имена особа задужених за израду нормативног записа.

Примери:

Responsable de la creación del registro de autoridad: Julia Rodríguez de Diego
Spain, Archivo General de Simancas
Напомена: За потребе нормативног записа: Consejo de Guerra

Compilatore: Valentina Baggiani
Valentina Baggiani, 27-LUG-03, Intervento di rielaborazione completa del testo e dei contenuti in vista della pubblicazione sul web della scheda.
Italy, Archivio di Stato di Firenze

Нормативни запис израдила Љиљана Дожић.
Република Србија, Архив Војводине

6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА

Архивски нормативни записи се израђују првенствено да документују контекст стварања архивске грађе. Да би та документација била употребљива потребно је повезати нормативне записи са описима архивске грађе. Архивски нормативни записи могу се повезати и са другим значајним изворима информација. Када је таква повезност направљена, важно је описати природу везе/односа, где је то познато, између правног, физичког лица или породице и тог извора. Ово Поглавље садржи смернице како такве везе могу да се направе у контексту архивског система описивања. Види слику 1 за графички приказ тих смерница.

Упишите значајне информације као наративни и/или структуирани текст као што је назначено у елементима и/или везама (линковима) ка изворима.

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора

Сврха:

Да се утврде на јединствен начин повезани извори и/или омогући повезивање нормативног записа са описом повезаног извора, где такви описи постоје.

Правило:

Обезбедити јединствене идентификаторе/референтне кодове и/или наслове за повезане изворе. Где је то могуће навести и идентификаторе сваког посебног описа повезаног извора.

6.2 Врсте повезаних извора

Сврха:

Да се утврде врсте повезаних извора на које се упућује.

Правило:

Утврдити врсте повезаних извора, нпр. архивска грађа (фонд, серија докумената итд.), архивски опис, информативно средство, монографија, новински чланак, web site, фотографија, музејска збирка, документарни фильм, звучни или видео запис усмене историје.

6.3 Природа веза/односа

Сврха:

Да се утврди природа везе/односа између правног, физичког лица или породице и повезаног извора.

Правило:

Описати природу везе/односа између правног, физичког лица или породице и повезаног извора, нпр. стваралац, аутор, тема, ималац, власник ауторског права, контролор, власник.

6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа

Сврха:

Да се наведу сви значајни датуми за повезане изворе и/или датум веза/односа између правног, физичког лица или породице и повезаног извора, и укаже на значај тих датума.

Правило:

Навести све датуме који су у вези са повезаним извором и/или однос између правног, физичког лица или породице и повезаног извора и описати значај тих датума.

Примери:

<i>Прва веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	<i>Fondo Fortunato Depero</i>
	Идентификатор	IT MART Dep.
6.2 Врсте повезаних извора		<i>Fondo archivistico</i>
6.3 Природа везе/односа		<i>Soggetto produttore</i>
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1894–1960
<i>Друга веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	<i>Fondo Biblioteca Museo Depero</i>
	Идентификатор	IT MART q – MD
6.2 Врсте повезаних извора		<i>Raccolta libraria</i>
6.3 Природа везе/односа		<i>Creatore della raccolta</i>
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1910–1960
<i>Трећа веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Наслов	<i>Collezione Fortunato Depero (Mart: Polo culturale e Galleria Museo Depero, Rovereto (Tn).</i>
	Идентификатор	ITA MART, Coll Dep
6.2 Врсте повезаних извора		<i>Collezione d’arte</i>
6.3 Природа везе/односа		<i>Creatore della collezione</i>
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1911–1959

Italy, Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto

<i>Прва веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	<i>Consejo de Guerra</i>
	Идентификатор	ES47161AGS/10
6.2 Врсте повезаних извора		<i>Fondo</i>
6.3 Природа везе/односа		<i>Productor</i>
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа	<i>Fechas a visualizar</i>	1386/1706
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1386/1706
	<i>Tipo de fecha</i>	<i>Fechas de formación</i>
<i>Друга веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	<i>“Depósito de la Guerra”</i>
	Идентификатор	ES28079AGMM/1
6.2 Врсте повезаних извора		<i>Colección</i>
6.3 Природа везе/односа		<i>Productor</i>

6.4 Датуми повезаних извора и/или односа	<i>Fechas a visualizar</i>	1568/1738
	<i>Fecha ISO 8601</i>	1568/1738
	<i>Tipo de fecha</i>	Fechas de creación

Spain, Archivo General de Simancas

Напомена: За нормативни запис: *Consejo de Guerra*

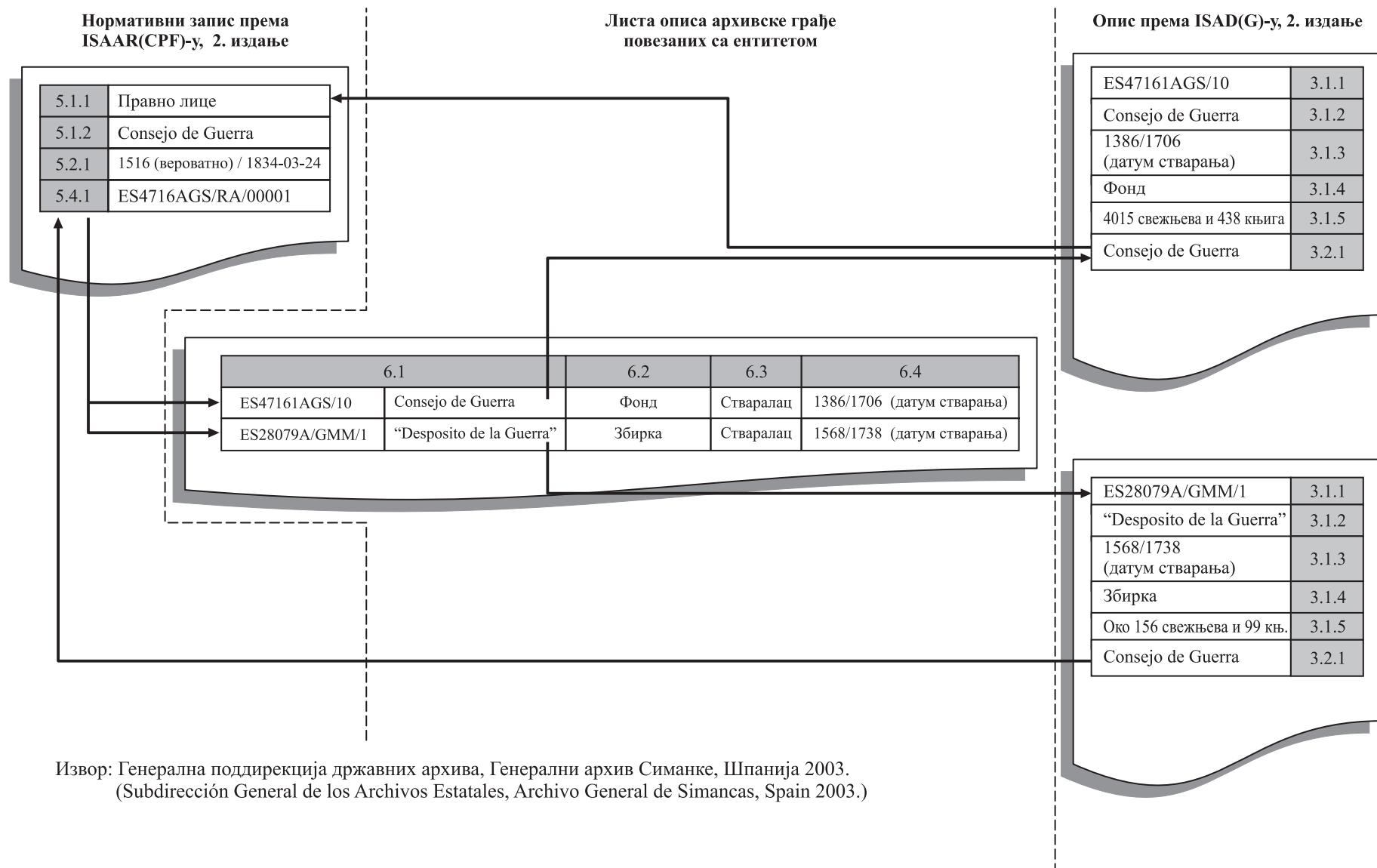
<i>Прва веза</i>		
6.1 Идентификатор и назив/на- слови повезаних извора	Назив	Музеј Војводине Нови Сад
	Идентификатор	08434042
6.2 Врсте повезаних извора		архивска грађа
6.3 Природа везе/односа		ималац
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1947–1992
<i>Друга веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	Покрајински секретаријат за образовање и културу – Нови Сад
	Идентификатор	RS 002 F.203
6.2 Врсте повезаних извора		фонд
6.3 Природа везе/односа		Секретаријат је вршио послове државне управе из области образовања и културе, који су се односили и на музејску службу.
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1945–1950, 1951–1956, 1962–1963, 1967–1971
<i>Трећа веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	Покрајински секретаријат за културу – Нови Сад
	Идентификатор	RS 002 F.273
6.2 Врсте повезаних извора		фонд
6.3 Природа везе/односа		Секретаријат је вршио послове државне управе из области културе, који су се односили и на музејску службу.
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1950–1951, 1956–1967
<i>Четврта веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	Покрајинска заједница културе – Нови Сад
	Идентификатор	RS 002 F.354
6.2 Врсте повезаних извора		фонд
6.3 Природа везе/односа		Заједница је пратила развој културног живота у Војводини и обезбеђивала је средстава за финансирање делатности у области културе од значаја за Покрајину.
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1969–1974

<i>Пета веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	Самоуправна интересна заједница култу- ре Војводине – Нови Сад
	Идентификатор	RS 002 F.411
6.2 Врсте повезаних извора		фонд
6.3 Природа везе/односа		Заједница је обезбеђивала услове за вршење, развој и унапређење делатности у области културе на територији АПВ.
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1974–1990
<i>Шеста веза</i>		
6.1 Идентификатори и називи/на- слови повезаних извора	Назив	Писарница покрајинских органа управе
	Идентификатор	RS 002 F.198-II
6.2 Врсте повезаних извора		подфонд
6.3 Природа везе/односа		Од 1971. године архивска грађа по- крајинских органа управе који су се бавили пословима културе налази се у оквиру Писарнице покрајинских органа управе.
6.4 Датуми повезаних извора и/или односа		1971–1992

Република Србија, Архив Војводине

Слика 1: Повезивање архивских нормативних записа урађених на основу 2. издања ISAAR(CPF)-а са описима архивске грађе који су урађени на основу 2. издања ISAD(G)-а

Извор: Генерална поддирекција државних архива, Генерални архив Симанке, Шпанија 2003.
 (Subdirección General de los Archivos Estatales, Archivo General de Simancas, Spain 2003.)

ПРИЛОГ А

Упоредни преглед елемената описа између 1. и 2. издања ISAAR(CPF)-а

Прво издање	Друго издање
1.1 Идентификациони код	5.4.1 Идентификатор нормативног записа и 5.4.2. Идентификатори установе
1.2 Врста записа	5.1.1 Врста ентитета
1.3 Нормативна јединица	5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена
1.4 Споредна каталошка јединица	5.1.3 Упоредни облици назива/имена
1.5 Неусвојени термини	5.1.5 Остали облици назива/имена
1.6 Сродне јединице	5.3 Подручје веза/односа
2.1.1 Матични бројеви	5.1.6 Идентификатори за правна лица
2.1.2 Називи/имена	5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима
2.1.3 Датуми и места постојања	5.2.1 Датуми постојања и 5.2.3 Места
2.1.4 Седиште пословања	5.2.3 Места
2.1.5 Правни статус	5.2.4 Правни статус
2.1.6 Надлежности, функције, област деловања	5.2.5 Функције, занимања и делатности
2.1.7 Административна структура	5.2.7 Унутрашње структуре/родослов
2.1.8 Везе/односи	5.3 Подручје веза/односа
2.1.9 Остале значајне информације	5.2.8 Општи контекст
2.2.2 Називи/имена	5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима
2.2.3 Датуми и места постојања	5.2.1 Датуми постојања
2.2.4 Места пребивалишта	5.2.3 Места
2.2.5 Националност	5.2.2 Историјат
2.2.6 Занимање, област деловања	5.2.5 Функције, занимања и делатности
2.2.8 Везе/односи	5.3 Подручје веза/односа
2.2.8 Остале значајне информације	5.2.8 Општи контекст
2.3.2 Називи/имена	5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима
2.3.3 Датуми и места постојања	5.2.1 Датуми постојања
2.3.4 Места и/или географско подручје	5.2.3 Места
2.3.5 Националност	5.2.2 Историјат
2.3.6 Занимање, област деловања	5.2.5 Функције, занимања и делатности
2.3.7 Породично стабло	5.2.7 Унутрашње структуре/родослов
2.3.8 Везе/односи	5.3 Подручје веза/односа
2.3.9 Остале значајне информације	5.2.8 Општи контекст
3.1 Напомена архивисте	5.4.8 Извори
3.2 Прописи или правила	5.4.3 Прописи и/или правила
3.3 Датум	5.4.6 Датуми израде, измене или брисања

ПРИЛОГ Б

Дати примери су само илустративни, а не обавезујући. Они осветљавају могуће примене или приказе правила. Немојте узимати примере, или форму у којој су овде приказани као упутства. Правила садржана у овом стандарду утврђују улазне податке за записи нормативне контроле, а не формате излазних резултата или презентације за ту информацију, за које постоји бесконачан број могућих приступа, од којих сви могу бити исправни у односу на правила.

Додатни потпуни примери нормативних записа израђених према ISAAR(CPF)-у могу се наћи на веб сајту ICA/CDS <http://www.hmc.gov.uk/icacds/icacds.htm>.

ПОТПУНИ ПРИМЕРИ

Пример 1 – Опис правног лица

Језик описа: српски (Република Србија)

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста ентитета		Правно лице
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Комисија за ликвидацију аграрне реформе Петровград
5.1.5 Остали облици назива/имена		Жупанијски аграрни уред 1920–1929. Аграрни уред 1929. Аграрно одељење при Среском начелству Велики Бечкерек 1929–1931. Амбулантна комисија број 2 у Великом Бечкереку 1931–1933. Комисија за ликвидацију аграрне реформе 1933–1944.
5.1.6 Идентификатори за правна лица	<i>Матични број</i>	нема матичног броја
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања		1920–1944 (1947)
5.2.2 Историјат		Наредбом Министарства за аграрну реформу од 24. јула 1920. године, основана је Дирекција за аграрну реформу са седиштем у Новом Саду, као извршни орган Министарства. Истом Наредбом је за Горњи (северни) Банат основан Жупанијски аграрни уред са седиштем у Великом Бечкереку (Зрењанину). На основу Уредбе о уређењу Министарства пољопривреде из 1929. године Жупанијски аграрни уред Велики Бечкерек, је променио назив у Аграрни уред. Укидањем аграрних уреда по Закону о банској управи из 1929. године, надлежност се преноси на Среско начелство, и добија назив Аграрно одељење при среском начелству Велики Бечкерек. Законом о ликвидацији аграрне реформе на великим поседима из 1931, Министарство пољопривреде је основало Амбулантну комисију број 2 са седиштем у Великом Бечкереку. Правилником Министарства пољопривреде из 1933. године основана је Комисија за ликвидацију аграрне реформе Велики Бечкерек.

		Распадом Краљевине Југославије 1941, Банат је остао у оквиру Србије, те су се послови на аграрној реформи, иако у мањој мери, одвијали све до 1944. На основу Уредбе о делимичном укидању мера извршених на основу Закона о аграрној реформи, која је донета 20. јуна 1941, аграрни субјекти који додељену земљу не обрађују били су дужни да је отуђе. Истом Уредбом, експропријација непокретности румунских држављана, румунске, немачке и мађарске народности, извршених на основу законских прописа о аграрној реформи, проглашене су неважећим. По завршетку окупације, 1944, Комисија је престала са радом, али је званично укинута тек 1947, доношењем Закона о ликвидацији аграрне реформе вршене до 6. априла 1941. на великим поседима у АП Војводини, <i>Службени гласник НРС</i> , бр.9/1947, стр. 81 и Закона о изменама и допунама Закона о ликвидацији аграрне реформе вршене на великим поседима у АП Војводини, <i>Службени гласник НР Србије</i> бр. 58/1954, стр.421.
5.2.3 Места	Седиште	Зрењанин (Велики Бечкерек, Петровград)
5.2.4 Правни статус		Државни орган управе
5.2.5 Функције, занимања и делатности		Комисија за ликвидацију аграрне реформе се бавила сакупљањем, сређивањем и евидентирањем података о великим поседима и аграрним интресентима; састављала је план за дефинитивну деобу земље и колонизацију; утврђивала је стварно стање велепоседа и доносила одлуке о томе шта подлеже аграрној реформи а шта се оставља велепоседнику као законски део; доносила је одлуке о привременој подели земље великих поседа општинама; одлуке о давању у закуп земљишта аграрним интресентима; вршила је проверу решења о додељеној земљи.
5.2.6 Надлежности/извори овлашћења		Уредба о устројству Министарства за аграрну реформу Краљевства Срба, Хрвата и Словенаца, <i>Службене новине СХС</i> , бр. 36/1920, стр. 2; Наредба министра за аграрну реформу о устројству Аграрне дирекције у Новом Саду, <i>Службене новине СХС</i> , бр. 160/1920, стр. 1; Уредба о уређењу Министарства пољопривреде, <i>Службене новине СХС</i> , бр. 185/76/1929, стр. 1376; Закон о банској управи, <i>Службене новине СХС</i> , бр. 261/1929, стр 1958; Закон о ликвидацији аграрне реформе на великим поседима, <i>Службене новине Краљевине Југославије</i> бр. 142/1931 стр. 1; Правилник о оснивању Комисија за ликвидацију аграрне реформе, <i>Службене новине Краљевине Југославије</i> , бр. 179/536/1933, стр. 917; Уредба о делимичном укидању мера извршених на основу Закона о аграрној реформи, <i>Службене новине</i> , бр 82/1941, стр. 1; Закон о ликвидацији аграрне реформе вршене до 6. априла 1941. године на великим поседима у АП Војводини, <i>Службени</i>

		гласник НРС бр. 9/1947, стр. 81, Закон о изменама и допунама Закона о ликвидацији аграрне реформе вршене до 6. априла 1941. године на великим поседима у АП Војводини, Службени гласник, НРС бр. 58/1954, стр. 421.
5.2.7 Унутрашње структуре/родослов		Нема организационих јединица
5.2.8 Општи контекст		Да би решио нагомилане социјалне, националне и економске проблеме настале распадом Аустро-Угарске монахије 1918. године и ратним разарањем земље после Првог светског рата, регент Александар Карађорђевић је издао прокламацију народу, којом је обећао радикалну аграрну реформу. У том циљу Влада Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца је донела 20. фебруара 1919, <i>Предходне одређе за припрему аграрне реформе</i> . Њима је предвиђена експропријација великих поседа, који су били у власништву земљишне аристократије углавном страног порекла. Деобом велепоседничке земље задовољили би се интереси безземљаша и сиромашних сељака и на тај начин стишло револуционарно врење које је захватило ове крајеве после Првог светског рата. Одредбе су предвиђале доделу земље добровољцима, колонистима, оптантима и другим аграрним интересентима. Обезбеђивање земљишног фонда за потребе колонизације било је извршено доношењем Уредбе о делимичној експропријацији земљишта великих поседа за јавне интересе, колонизацију и изградњу радничких и чиновничких станови и вртова, 12. фебруара 1920. Спровођење аграрне реформе се одвијало у три фазе а на подручју Баната имало је и четврту. У првој фази (1919–1924) велепоседничка земља је издавана у закуп, у другој (1925–1931) обнављан је закуп током сваке године, у трећој (1931–1941) правно су санкционисани до тада постигнути резултати, а у четвртој (1941–1944) делимично је враћана ситуација на почетно стање. Да би се извршила аграрна реформа било је неопходно утврдити објекте и субјекте аграрне реформе, а затим извршити експропријацију и пренос у земљишним књигама на субјекте. Постојала је и могућност да аграрни интересенти дођу до земље факултативним откупом. Послове око утврђивања објекта обавила је Краљевска банска управа, као првостепени орган и Министарство пољопривреде, које је доносило коначна решења. Утврђивањем субјеката аграрне реформе бавила се Комисија за ликвидацију аграрне реформе као првостепени орган. Осим тога Комисија је имала задатак и да одузме земљу аграрним субјектима који је до ликвидације нису обрађивали већ су је издавали у закуп. Када су одлуке о утврђи-

		вању објекта и субјекта постале правоснажне, Комисија је почела да доноси одлуке о експропријацији земље додељене аграрним субјектима. Сматрало се да ће се експропријација завршити до краја 1937, али она је трајала све до почетка рата, 1941. године, а на територији Баната настављена је до 1944, али под другим условима. Програм мера за припрему аграрне реформе трајао је 11 година а послови су се због недостатка одговарајућег закона одвијали стихијски, што је изазивало нездовољство. Закон о ликвидацији аграрне реформе донет је 1931, када је пољопривреда, посебно у Војводини, стагнирала, између осталог, и због нерешених имовинско правних односа. То време ишло је у прилог политичким странкама које су делиле земљу у време своје власти неорганизовано и без чврстих законских прописа. Све категорије становништва обухваћене аграрном реформом остале су нездовољне. Националне мањине, Немци, Мађари, Словаци и други били су неправедно изостављени из расподеле великих поседа, а аутоколонисти су били нездовољни и квантитетом и квалитетом добијене земље. Због тога се може закључити да аграрна реформа није постигла ни један од задатих циљева – национални, економски или социјални, нити је спроведена до краја.
5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА		
<i>Прва веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Установе аграрне реформе Краљевине Југославије, Београд
	<i>Идентификатор</i>	RS AJ,96
5.3.2 Врста везе/односа		Хијерархијска
5.3.3 Опис везе/односа		Подређени
5.3.4 Датуми везе/односа		1919–1941.
<i>Друга веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Министарство пољопривреде Краљевине Југославије, Београд
	<i>Идентификатор</i>	RS AJ,67
5.3.2 Врста везе/односа		Хијерархијска
5.3.3 Опис везе/односа		Подређени
5.3.4 Датуми везе/односа		1918–1941.
<i>Трећа веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Краљевска банска управа Дунавске бановине, аграрно-правни одсек, Нови Сад
	<i>Идентификатор</i>	RS 002 F.126 3
5.3.2 Врста везе/односа		Хијерархијска
5.3.3 Опис везе/односа		Подређени
5.3.4 Датуми везе/односа		1931–1941
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ		
5.4.1 Идентификатор нормативног записа		
5.4.2 Идентификатори установе	<i>Назив</i>	Историјски архив Зрењанин
	<i>Идентификатор</i>	RS 070
5.4.4 Статус		Нацрт

5.4.5 Ниво детаљности		Детаљно
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања	Израђен	7. 11. 2006.
	Измењен	
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)		Српски, Ћирилица
5.4.8 Извори		Досије фонда F.99

6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА

Први повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Комисија за ликвидацију аграрне реформе
	<i>Идентификатор</i>	RS 070 F.99
6.2 Врсте повезаних извора		Архивски фонд
6.3 Природа везе/односа		Стваралац
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1920–1944.

Други повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Др Никола Л. Гаћеша, <i>Аграрна реформа и колонизација у Банату 1919–1941</i> , Нови Сад, 1972.
	<i>Идентификатор</i>	
6.2 Врсте повезаних извора		Књига (монографска публикација)
6.3 Природа везе/односа		Аутор
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1972.

Трећи повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Богдан Лекић, <i>Аграрна реформа и колонизација у Југославији 1918–1941</i> , Београд, 2002.
	<i>Идентификатор</i>	ISBN 8635505263
6.2 Врсте повезаних извора		Књига (монографска публикација)
6.3 Природа везе/односа		Аутор
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		2002.

Четврти повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Гојко Маловић, <i>Оптирање Срба у Мађарској</i>
	<i>Идентификатор</i>	
6.2 Врсте повезаних извора		Докторска дисертација
6.3 Природа везе/односа		Аутор
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		Докторска дисертација одбранета на Филозофском факултету у Београду 6. 7. 2006.

Пример 2 – Опис физичког лица
Језик описа: српски (Република Србија)

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста ентитета		Физичко лице
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Пал Добак, адвокат
5.1.3 Упоредни облици назива/имена	мађарски	Dobák Pál
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања		1815–?
5.2.2 Историјат		Пал Добак рођен је 1815. године. Адвокатуру је отворио 16. априла 1841. године. Од 27. августа до 1. октобра 1849. службовао је као помоћник градског капетана, а од 1. октобра до краја новембра радио је и при Градском одветништву као помоћник државног правобранција. Адвокатуру је у почетку водио на мађарском и латинском језику, а од 1855. године и на немачком језику. О престанку рада адвокатуре нема података, парничних списка међутим има све до 1869. године, па се претпоставља да је те године и адвокатура престала са радом. Година смрти Добак Пала је непозната.
5.2.3 Места		Суботица
5.2.5 Функције, занимања и делатности		Адвокат 1841–1869, помоћник Градског капетана 27. 8. 1849. – 1. 10. 1849, помоћник Градског правобранција при Градском одветништву 1. 10. 1849. – до краја новембра исте године.
5.2.6 Надлежности/извори овлашћења		Документ о положеном испиту за вођење адвокатуре на немачком језику из 1855, издат од стране Царско-краљевског врховног земаљског суда.
5.2.8 Општи контекст		Након револуције 1848. године царским патентом основана је Српска Војводина и Тамишски Банат, која је у управном и политичком погледу чинила посебну област, у свему независну од Угарске, а непосредно потчињену аустријском Министарству у Бечу. На чело нове целокупне земаљске управе постављен је генерал Мајерхофер. Војводство је било подељено на два округа: Бачко-Торонталски и Темишварско-Крашовски. На челу округа налазили су се велики жупани, из администрације је потиснут мађарски језик који је замењен српским, а потом немачким језиком. Суботица је након поделе Војводства на 5 дистриката, 1853. године припадала Сомборском дистрикту. Градска самоуправа је ограничена, администрација је подређена градоначелнику, који је био извршни орган централне власти. Задаци и надлежности поједињих звања се разграничавају. Магистрат – веће као колективни орган престаје да буде на челу града. Уместо тога ову улогу је добила канцеларија градоначелника. Царским декретом 27. деце-

		мбра 1860. укинуто је Српско Војводство и Тамишки Банат и укључено у Угарску.
--	--	---

5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА*Прва веза/однос*

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета		Магистрат слободног краљевског града Суботица (1779–1849)
5.3.2 Врста везе/односа		Хијерархијски
5.3.3 Опис везе/односа		Помоћник градског капетана
5.3.4 Датуми везе/односа		27. 8. 1849. – 1. 10. 1849.

Друга веза/однос

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета		Срески суд Суботица (1850–1861) – Градско одветништво (1855–1860)
5.3.2 Врста везе/односа		Хијерархијска
5.3.3 Опис везе/односа		Помоћник градског правобраниоца
5.3.4 Датуми везе/односа		1. 10. 1849. – до краја новембра исте године

5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ

5.4.1 Идентификатор нормативног записа		
5.4.2 Идентификатори установе		Историјски архив Суботица RS 300
5.4.3 Прописи и/или правила		ISAAR(CPF)
5.4.4 Статус		Нацрт
5.4.5 Ниво детаљности		Детаљно
5.4.6 Датуми изrade, измене или брисања		24. октобар 2006.
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)		Српски, Ћирилица
5.4.8 Извори		Досије F.1, 272, 273, 374
5.4.9 Напомене о одржавању		Золна Матијевић

6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА*Први повезани извор*

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора		Пал Добак, адвокат RS 300 F.374
6.2 Врсте повезаних извора		Лични фонд
6.3 Природа везе/односа		Стваралац
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		(1789)1841–1869

Други повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора		Водич кроз архивске фондове, Суботица
6.2 Врсте повезаних извора		Информативно средство
6.3 Природа везе/односа		Предмет описа

6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1971
<i>Treći повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора		Војнићи из Бајше
		RS 300 F.1
6.2 Врсте повезаних извора		Породични фонд
6.3 Природа везе/односа		Адвокат члана породице у имовинско-правним стварима Војнић Иштвана
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		Средина 19. века, 1860–1861, парница у вези са издавањем земље у најам

Пример 3 – Опис правног лица**Језик описа: енглески (САД)**

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста јединице		Corporate body
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Department of State. Peace Corps. (03/03/1961 – 07/01/1971)
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		ACTION. Peace Corps. (07/01/1971–1982)
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Peace Corps. (1982–)
5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима	AACR2R	Peace Corps (U.S.)
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања		1961–
5.2.2 Историјат		The Peace Corps was established as an operating agency in the Department of State by Department of State Delegation of Authority 85–11, effective March 3, 1961, pursuant to Executive Order (E.O.) 10924, March 1, 1961. It was recognized legislatively by the Peace Corps Act (75 Stat. 612), approved September 22, 1961. The Peace Corps was reassigned to the newly established ACTION by Reorganization Plan No. 1 of 1971, effective July 1, 1971. It was made autonomous within ACTION by E.O. 12137, May 16, 1979, and was made an independent agency by Title VI of the International Security and Development Corporation Act of 1981 (95 Stat. 1540), February 21, 1982. The Peace Corps administered and coordinated Federal international volunteer and related domestic volunteer programs including the areas of agricultural assistance, community development, education, environmental protection, and nation assistance.
5.2.5 Функције, занимања и делатности		Agricultural assistance Community development Education Environmental protection Nation assistance
5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА		
<i>Прва веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног јединице	Званични облик(ци) назива	Department of State.
	Други облик(ци) назива	
5.3.2 Врста везе/односа		Hierarchical
5.3.3 Опис везе/односа	Звање	Subordinate agency
	Описно	
5.3.4 Датуми везе/односа		03/03/1961 – 07/01/1971
	ISO 8601	1961/03/03 – 1971/07/01
<i>Друга веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног јединице	Званични облик(ци) назива	ACTION.
	Други облик(ци) назива	
5.3.2 Врста везе/односа		Hierarchical

5.3.3 Опис везе/односа	<i>Зеање</i> <i>Описно</i>	Subordinate agency
5.3.4 Датуми везе/односа	<i>Dates ISO 8601</i>	03/03/1961 – 07/01/1971 1961/03/03 – 1971/07/01
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ		
5.4.1 Идентификатор нормативног записа		ARC ID 976172
5.4.2 Идентификатори установе		DNA
5.4.3 Прописи и/или правила		U.S. National Archives and Records Administration, Lifecycle Data Requirements Guide (for creating the authorized form of the name).
5.4.4 Статус		Approved
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања		2001/11/03
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)		English
5.4.8 Извори		National Archives Guide, Section 490.1
6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА		
<i>Први повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i> <i>Идентификатор</i>	Photographs of Arts and Culture in Ghana US DNA 558686
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials (series)
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		ca. 1970 (approximate date of the recordkeeping system)
<i>Други повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i> <i>Идентификатор</i>	Photographs of Peace Corps Training in Hilo, Hawaii US DNA 558689
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials (series)
6.3 Природа везе/односа		creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1963 (date of the recordkeeping system)
<i>Трећи повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i> <i>Идентификатор</i>	Remarks to Peace Corps Trainees US DNA 193889
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials (file)
6.3 Природа везе/односа		Subject
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1962/09/08 (creation date of the file)

Пример 4 – Опис физичког лица
Језик описа: енглески (Аустралија)

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста сентитета		Person
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Mabo, Eddie, 1936–1992
5.1.5 Остали облици назива/имена		Mabo, Edward Koiki, 1936–1992
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања		1936–1992
	<i>ISO 8601</i>	1936/1992-01-21
5.2.2 Историјат	<p>29 June 1936 – Born on Mer, the son of Robert Zezou Sambo and Annie Mabo of the Piadaram clan. Because his mother died in childbirth, he was adopted under customary law by his uncle Benny Mabo and aunt Maiga.</p> <p>1953-57 – Worked on trochus fishing luggers out of Mer.</p> <p>1957 – Left Mer and moved to the mainland. Worked at various jobs including canecutter and railway labourer.</p> <p>1959 – Married Bonita Nehow (born 1943).</p> <p>1960-61 – Union representative, Townsville–Mount Isa rail construction project.</p> <p>1962-67 – Worked for the Townsville Harbour Board.</p> <p>1962-69 – Secretary, Aboriginal and Torres Strait Islander Advancement League.</p> <p>1967 – Helped organise seminar in Townsville: ‘We the Australians: What is to Follow the Referendum?’</p> <p>1967-71 – Worked as gardener-groundsman, James Cook University</p> <p>1973 – Mabo and family travelled to Thursday Island en route to Mer with the intention of visiting Mabo’s dying father, but were denied entry to Mer.</p> <p>1973-83 – Director, Black Community School, Townsville.</p> <p>1974-78 – Member of the Aboriginal Arts Council.</p> <p>1975-80 – President, Yumba Meta Housing Association.</p> <p>1975-78 – Member, National Aboriginal Education Committee.</p> <p>1978-81 – Assistant Vocational Officer, Aboriginal Employment and Training Branch Commonwealth Employment Service.</p> <p>1978-79 – Member, Australian Institute of Aboriginal Studies Education Advisory Committee.</p> <p>1981-84 – Pursued Diploma of Teaching, Townsville College of Advanced Education/James Cook University.</p> <p>1981 – Conference on land rights at James Cook University. Decision to take the Murray Islanders’ land case to the High Court</p>	

		<p>1982 – Land rights case launched. Plaintiffs were Mabo, Sam Passi, Father Dave Passi, James Rice and Celuia Mapo Salee.</p> <p>1986-87 – Director, ABIS Community Cooperative Society Ltd, Townsville.</p> <p>1986-87 – Assistant Director, Aboriginal Arts, Melbourne Moomba Festival.</p> <p>1987-88 – Employed by the Department of Aboriginal Affairs as Community Arts Liaison Officer, 5th Festival of Pacific Arts, Townsville.</p> <p>1987-88 – Vice-Chairman, Magani Malu Kes.</p> <p>1988 – High Court ruled the <i>Queensland Coast Islands Declaratory Act</i> 1985 contrary to the Commonwealth <i>Racial Discrimination Act</i> 1975.</p> <p>21 Jan. 1992 – Edward Koiki Mabo died in Brisbane.</p> <p>3 June 1992 – High Court delivered a 6:1 verdict in favour of Mabo, <i>Mabo v State of Queensland</i> (No. 2) (1992) 175 CLR 1, overturning the 205-year-old legal doctrine of <i>terra nullius</i>.</p> <p>26 Jan. 1993 – <i>The Australian</i> announced Eddie Mabo its 1992 Australian of the Year.</p>
5.2.3 Места		Mer [Murray Island], Torres Strait (1936–1957) Townsville, Queensland (c.1960–1992)
5.2.5 Функције, занимања и делатности		Trochus fisherman Sugarcane cutter Railway labourer Trade union official Waterfront worker Indigenous community leader Gardener Vocational officer Teacher Legal aid officer Indigenous arts administrator Indigenous land rights plaintiff
5.2.6 Надлежности/извори овлашћења		Torres Strait customary law
5.2.8 Општи контекст		Edward Koiki Mabo was born in 1936 on the island of Mer, one of the Murray Islands, which are located at the eastern extremity of Torres Strait. In June 1992, six months after his death, Mabo achieved national prominence as the successful principal plaintiff in the landmark High Court ruling on native land title. The High Court ruling, for the first time, gave legal recognition to the fact that indigenous land ownership existed in Australia before European settlement and that, in some cases, this land tenure was not subsequently extinguished by the Crown.
5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА		
<i>Прва веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Mabo, Bonita, 1943–
	Други облик(ци) назива	Nehow, Bonita, 1943–
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		Spouse

5.3.4 Датуми везе/односа		1959–1992 <i>Dates ISO 8601</i> 1959/1992-01-21
<i>Друга веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Aboriginal and Torres Strait Islander Advancement League
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	<i>Звање</i> <i>Описно</i>	Secretary. Mabo resigned from the League because of the involvement of people he considered to be insincere ‘do-gooders’. He then established the all-black Council for the Rights of Indigenous People
5.3.4 Датуми везе/односа		1962–1969 <i>ISO 8601</i> 1962/1969
<i>Трећа веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Black Community School, Townsville, Qld
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	<i>Звање</i> <i>Описно</i>	Director Mabo was Director of this School, the first of its kind established in Australia, throughout the ten years of its existence. The School, which was an independent school funded by the Commonwealth, was forced to close in 1983 because the lease on its site had expired and the School was unable to secure another site.
5.3.4 Датуми везе/односа		1973–1983 <i>ISO 8601</i> 1973/1983
<i>Четврта веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	James Cook University of North Queensland
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	<i>Звање</i>	Employee Gardener-Groundsman
5.3.4 Датуми везе/односа		1967–1971 <i>ISO 8601</i> 1973/1983
<i>Пета веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i> <i>Претходник Predecessor</i>	James Cook University of North Queensland Townsville College of Advanced Education
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	<i>Описно</i>	Student Mabo enrolled in a Diploma of Teaching course at Townsville College of Advance Education in 1981. In 1982, the College of Advanced Education amalgamated with the James Cook University of North Queensland. Mabo eventually decided not to become a teacher because he felt he was unsuited to classroom situations.
5.3.4 Датуми везе/односа		1981–1984

Шеста веза/однос		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Council for the Rights of Indigenous People
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	Звање <i>Описно</i>	President Established in 1970 as a break away from the Aboriginal and Torres Strait Islander Advancement League, this all-black Council established a legal aid service, a medical service and the Black Community School in Townsville.
5.3.4 Датуми везе/односа		1970-с.1983
Седма веза/однос		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Yumba Meta Housing Association
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	Звање <i>Описно</i>	President The Yumba Meta Housing Association acquired houses in Townsville using Commonwealth funds and was responsible for renting them to black tenants. Mabo was President of the Association, 1975–80. During the period 1978–80, Mabo's presidency was contested by a group of disaffected members and evicted tenants who formed a new Board of Directors.
5.3.4 Датуми везе/односа		1975–1978 <i>ISO 8601</i> 1975/1978
Осма веза/однос		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Australia. National Aboriginal Education Committee
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа		Committee member <i>Описно</i> The National Aboriginal Education Committee was set up to provide advice to the Minister of Education and the Department of Education on Aboriginal views on the educational needs of Aboriginal people, and to monitor existing policies and programs. Mabo became involved in this Committee through his work for the Black Community School, and was a Committee member between 1975 and 1978.
5.3.4 Датуми везе/односа		1975–1978 <i>ISO 8601</i> 1975/1978
Девета веза/однос		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Australia. Commonwealth Employment Service. Aboriginal Employment and Training Branch
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа		Employee Звање Assistant Vocational Officer
5.3.4 Датуми везе/односа		1978–1981 <i>ISO 8601</i> 1978/1981
Десета веза/однос		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	ABIS Community Cooperative Society Ltd (Townsville, Qld)
5.3.2 Врста везе/односа		Associative

5.3.3 Опис везе/односа	<i>Звање</i>	Director
	<i>Описно</i>	The ABIS Community Cooperative Society was a Townsville-based Aboriginal and Islander co-operative housing association.
5.3.4 Датуми везе/односа		1986–1987
	<i>ISO 8601</i>	1986/1987
<i>Једанаеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Moomba Festival (Melbourne, Vic.)
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа		Employee
	<i>Звање</i>	Assistant Director, Aboriginal Arts
	<i>Описно</i>	During 1986–87, Mabo participated in the Communication and Arts Management Scheme run by the Aboriginal Training and Cultural Institute. Through this Scheme he was appointed Assistant Director, Aboriginal Arts, Melbourne Moomba Festival. Mabo claimed that his efforts ensured the first-ever Aboriginal involvement in the Moomba Festival.
5.3.4 Датуми везе/односа		1986–1987
	<i>ISO 8601</i>	1986/1987
<i>Дванаеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Festival of Pacific Arts (5 th : 1988: Townsville, Qld)
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	<i>Звање</i>	Liaison Officer
	<i>Описно</i>	The 5 th Festival of Pacific Arts, which took place in Townsville in 1988, was the first to be held in Australia. The Festival of Pacific Arts occurs every four years and is organised under the auspices of the South Pacific Commission. The 1988 Festival received funding from the Australian Government through the Department of Arts, Heritage and the Environment. Mabo was employed by the Department of Aboriginal Affairs as Community Arts Liaison Officer for the Festival, 1987–88.
5.3.4 Датуми везе/односа		1987–1988
	<i>ISO 8601</i>	1987/1988
<i>Тринаеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Australia. Dept of Aboriginal Affairs
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа		Employee
	<i>Наслов</i>	Liaison Officer, 5 th Festival of Pacific Arts, Townsville, Qld
5.3.4 Датуми везе/односа		1987–1988
	<i>ISO 8601</i>	1987/1988
<i>Четрнаеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	Magani Malu Kes
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	<i>Звање</i>	Vice-Chairman
	<i>Описно</i>	Magani Malu Kes is the name for the Torres Strait Islands in the language of the Torres Strait. The organisation Magani Malu Kes was an orga-

		nisation for Torres Strait Islanders, which Mabo had incorporated as a public company in 1987. Of major concern to Magani Malu Kes was the way in which Islander interests appeared to be marginalised by those of mainland Aborigines when indigenous issues were considered by governments. As a consequence, Magani Malu Kes advocated Torres Strait Islander independence from Australia.
5.3.4 Датуми везе/односа		1987–1988
	ISO 8601	1987/1988
<i>Петнаеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Australia. High Court
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	Звање	Plaintiff
	Описно	In 1981, at a conference on indigenous land rights in Townsville, a decision was made to pursue a native land title claim for the people of the Murray Islands in the High Court of Australia. In 1982, Mabo and four other Islander plaintiffs instituted proceedings against the State of Queensland, claiming that their islands had been continuously inhabited and exclusively possessed by their people who lived in permanent settled communities. They acknowledged that the British Crown became sovereign of the islands upon annexation, but claimed continuous enjoyment of their land rights which had not been validly extinguished by the sovereign through the granting of freehold title or land leases to others. The Queensland Government attempted to defeat the claim with the passage of the <i>Queensland Coast Islands Declaratory Act</i> 1985. In 1988, the High Court ruled this Act contrary to the Commonwealth <i>Racial Discrimination Act</i> 1975. In May 1989, the High Court remitted the land claim to the Queensland Supreme Court for hearing and determination of all issues of fact. In November 1990, Justice Moynihan of the Supreme Court delivered the Court's determination of the issues of fact. The case was argued for four days before the High Court in May 1991. The final decision was handed down in favour of Mabo on 3 June 1992. This decision overturned the 204-year-old legal doctrine of <i>terra nullius</i> , which held that the lands of the Australian continent were 'practically unoccupied' at the time of the proclamation of British sovereignty.
5.3.4 Датуми везе/односа		1985–1992
	ISO 8601	1985/1992
<i>Шеснаеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Murray Island Community Council
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа		
	Описно	During the late 1980s Mabo attempted to gain election to the Murray Island [Mer] Community Council. However, because he had not lived on

		Mer since the late 1950s, his residential status was questioned and it was ruled that he was not eligible to nominate.
5.3.4 Датуми везе/односа		1985–1991
<i>Седамнаеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног јединства	Званични облик(чи) назива	Australian Institute of Aboriginal Studies. Education Advisory Committee
	Наследник	Australian Institute of Aboriginal and Torres Strait Islander Studies. Education Advisory Committee
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа	<i>Описно</i>	Located in Canberra, the Australian Institute of Aboriginal Studies (later the Australian Institute of Aboriginal and Torres Strait Islander Studies) promotes and supports research into the cultures (both traditional and contemporary), languages, histories, and contemporary needs of Australia's indigenous communities. Mabo first became associated with the Institute in 1978 when, as Director of the Black Community School, he was appointed to its Education Advisory Committee.
5.3.4 Датуми везе/односа		1978–1989
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ		
5.4.1 Идентификатор нормативног записа		AU 93-435878
5.4.2 Идентификатори установе		National Library of Australia
	<i>ILL Code</i>	AU NLA
5.4.3 Прописи и/или правила		<ul style="list-style-type: none"> – ISAAR (CPF) – <i>International Standard Archival Authority Record For Corporate Bodies, Persons and Families</i>, Draft 2nd ed., Madrid: International Council on Archives, 12–15 June 2002. – <i>Anglo American Cataloguing Rules</i> 2nd rev. ed., Chicago, 1998. – ISO 8601 – <i>Data elements and interchange formats –Information interchange—Representation of dates and times</i>, 2nd ed., Geneva: International Standards Organization, 2000. – ISO 3166 – <i>Codes for the representation of names of countries</i>, Geneva: International Standards Organization, 1997. – ISO 15511 – <i>Information and documentation – International Standard Identifier for Libraries and Related Organisations (ISIL)</i>, Geneva: International Standards Organization, 2000. – ISO 639-2 – <i>Codes for the representation of names of languages – Part 2: Alpha-3 Code</i>, Geneva: International Standards Organization, 1998. – ISO 15924 – <i>Codes for the representation of names of scripts</i>, Geneva: International Standards Organization, 2001.
5.4.4 Статус		Revised
5.4.5 Ниво детаљности		Full
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања	<i>ISO 8601</i>	1993-05-12; revised 2002-10-28

5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)		English
	<i>ISO 639-1</i>	en
	<i>ISO 15024</i>	latn
5.4.9 Напомене о одржавању	<i>Creator of authority record</i>	Adrian Cunningham
6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА		
<i>Први повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Papers of Eddie Koiki Mabo
	<i>Идентификатор</i>	AU NLA MS 8822
6.2 Врсте повезаних извора		Personal papers
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1943, 1959–1992 (bulk: 1972–1992)
<i>Други повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Guide to the papers of Edward Koiki Mabo in the National Library of Australia
	<i>Идентификатор</i>	http://www.nla.gov.au/ms/findaids/8822.html#sd
6.2 Врсте повезаних извора		Finding aid
6.3 Природа везе/односа		Subject
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1995
<i>Трећи повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Papers of Edward Koiki Mabo [microfilm]
	<i>Идентификатор</i>	AU NLA PRU Mfm G 27539–27549 (copying master : Manuscripts) Mfm G 27539–27549 PRU Mfm G 27539–27549 (first generation master : coldstore) Mfm G 27623
6.2 Врсте повезаних извора		Microfilm copy of personal papers
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1996
<i>Четврти повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Records of Brian Keon-Cohen
	<i>Идентификатор</i>	AU NLA MS 9518
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials
6.3 Природа везе/односа		Subject. Records relating to the Mabo case. Mabo Litigation Records emanating from both the Supreme Court of Queensland and the High Court of Australia. They comprise a Statement of Facts by the plaintiffs, wills, land transactions, court transcripts, exhibits, pleadings, applications, witness statements, submissions, correspondence, memoranda and research material. Keon-Cohen, with

		the assistance of an archivist engaged at the Library's expense, arranged the items into volumes in broad chronological order. An index was compiled by the archivist.
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1982–1992
<i>Пети повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	Наслов	<i>Edward Koiki Mabo : his life and struggle for land rights/</i> by Noel Loos
	Идентификатор	ISBN 0702229059
6.2 Врсте повезаних извора		Monograph biography
6.3 Природа везе/односа		Subject
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1996
<i>Шести повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	Наслов	<i>Mabo: Life of an Island Man</i>
	Идентификатор	
6.2 Врсте повезаних извора		Videorecording
6.3 Природа везе/односа		Subject
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1996

Пример 5 – Опис физичког лица
Језик описа: италијански (Италија)

НАПОМЕНА: Овај пример је редигована и проширена верзија записа у Нормативној датотеци стваралаца Јединственог каталога Музеја модерне уметности (Catalogo Unico del Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto (CUM)), који сакупља описе архивске грађе и документарног материјала, уметничка дела и књиге, повезана нормативним записима о њиховим ствараоцима и ауторима. CUM се може претраживати на: <http://www.mart.tn.it/>

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста ентитета		Persona
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Depero, Fortunato 1892–1960
5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима		Depero, Fortunato (RICA = Regole italiane di catalogazione per autore)
5.1.5 Остали облици назива/имена		De Pero, Fortunato
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања		1892 marzo 30 – 1960 novembre 29
	ISO 8601	1892/03/30 – 1960/11/29
5.2.2 Историјат		Nato a Fondo (Tn) nel 1892 si trasferisce giovanissimo con la famiglia a Rovereto (Tn) dove frequenta la Scuola reale Elisabetta ad indirizzo tecnico-artistico. Ritiratosi al quinto anno, nel 1908 tenta, senza successo, l'esame di ammissione all'Accademia di Belle Arti di Vienna. Nel 1910, dopo un breve tirocinio come garzone decoratore a Torino, lavora a Rovereto presso un marmista. Espone i suoi primi disegni e dipinti di matrice realistico-sociale e simbolista a Rovereto nel 1911 e nel 1913, anno in cui pubblica il libro <i>Spezzature. Impressioni – Segni – Ritmi</i> , raccolta di poesie, prose e disegni. Nel dicembre dello stesso anno si reca a Roma, presto raggiunto dalla futura moglie Rosetta Amadori; frequenta la Galleria futurista di G. Sprovieri ed entra in contatto in particolare con G. Balla, F. Cangiullo e F. T. Marinetti. Attratto nell'orbita del gruppo futurista, partecipa, nella primavera del 1914, all'"Esposizione libera futurista internazionale" tenuta presso la Galleria. Rientrato a Rovereto, nel luglio dello stesso anno inaugura a Trento la mostra "Prima esposizione di pittura futurista nel Trentino", che interrompe precipitosamente a causa dello scoppio della guerra, riuscendo ad ottenere il permesso di ripiegare in Italia. Si arruola volontario nella fanteria italiana ottenendo dopo pochi mesi l'esonero. Tornato a Roma, viene ufficialmente ammesso nel gruppo degli artisti futuristi tra la fine del 1914 e gli inizi del 1915; nel marzo sottoscrive con Balla il manifesto <i>Ricostruzione futurista dell'universo</i> , che propone la fusione di tutte le arti e una maggiore relazione tra arte e vita. In linea con tali teorie, la

	<p>sua produzione artistica spazia, fin da questi anni, dalla pittura, al disegno, al collage, alle composizioni plastiche, alle liriche “onomalinguistiche”. Negli stessi anni è pure impegnato nella coreografia teatrale con lo spettacolo <i>Mimismagia</i> e riceve dall’impresario dei balletti russi, S. Diaghilev, la commissione per le scenografie e i costumi dei balletti – poi non realizzati – de <i>Le chant du rossignol</i> su musica di I. Strawinsky e de <i>Il Giardino zoologico</i> di F. Cangiullo, musicato da M. Ravel. In collaborazione con il poeta G. Clavel – per il quale illustra il libro <i>Un istituto per suicidi</i> – presenta a Roma nell’aprile del 1918 lo spettacolo di marionette, da lui ideato, <i>Balli plastici</i>, su musiche di G. F. Malipiero, Tyrwhitt, A. Casella e B. Bartok. Mentre continua la sua attività espositiva, nel giugno del 1919, rientra a Rovereto ed inaugura la “Casa d’Arte futurista Depero”, bottega artigianale, attiva nel settore dell’arte applicata, che prevede la produzione di arazzi, tarsie, collages, cartelli pubblicitari, oggetti d’arte, d’arredamento e giocattoli. Negli anni 1921–1922 realizza l’allestimento interno del locale d’avanguardia “Cabaret del Diavolo” di Roma. Nel gennaio dell’anno successivo presenta al teatro Trianon di Milano il suo balletto meccanico <i>Anihccam del 3000</i>, con successive repliche in diverse città italiane. Nel 1927 edita, in collaborazione con l’amico F. Azari, il libro <i>Depero futurista</i> – noto come “libro imbullonato” per via della singolare legatura – che presenta, con una originalissima veste tipografica, l’attività dell’autore dal 1913 al 1927 e la sua concezione culturale. Impegnato anche nel settore della grafica pubblicitaria, Depero lavora per prestigiose ditte tra cui Bianchi, Strega, Campari. Dal settembre del 1928 all’autunno del 1930 è a New York: oltre all’attività espositiva, si dedica all’allestimento di balletti teatrali e all’illustrazione pubblicitaria, con la realizzazione di copertine di riviste, come <i>Vogue</i> e <i>Vanity Fair</i>. Mantiene nel frattempo il contatto con i futuristi, sottoscrivendo il manifesto <i>L’aeropittura futurista</i>. Rientrato in Italia, a suggerito del suo impegno nel campo della pubblicità, pubblica nel 1932 il “Manifesto dell’arte pubblicitaria futurista”. Nel 1933 dirige da Rovereto la rivista <i>Dinamo futurista</i>, edita dal febbraio al giugno dello stesso anno. Nel 1934 pubblica il volume <i>Liriche radiofoniche</i>. Nella seconda metà degli anni Trenta Depero collabora con l’Ente nazionale delle industrie turistiche (E.N.I.T) alla realizzazione delle campagne pubblicitarie per propagandare le bellezze d’Italia nei paesi europei. Negli stessi anni si impegna attivamente all’interno del Dopolavoro artisti di Rovereto e per una decina di mesi è segretario del Sindacato interprovinciale della Confederazione fascista dei professionisti e artisti della Provincia di Trento (1936–</p>
--	--

	<p>1937). Sperimenta inoltre un materiale innovativo, il “buxus”, con il quale realizza oggetti d’arredamento ed intarsi, ed elabora, negli stessi anni, il volume autocelebrativo <i>Fortunato Depero nelle opere e nella vita</i>, pubblicato nel 1940. Nel 1947, dopo la pubblicazione del volume in inglese <i>So I think – So I paint</i>, torna per due anni negli Stati Uniti (New York e New Milford), senza ottenere peraltro il successo sperato. Dal 1949 si stabilisce definitivamente a Rovereto. Continua la sua elaborazione teorica con il <i>Manifesto della pittura e plastica nucleare</i> (1949), mentre inizia – probabilmente in questi anni – l’opera minuziosa di rivisitazione della propria vita d’artista. Dal 1953 al 1956 realizza la decorazione e l’arredamento della sala del Consiglio provinciale a Trento. Nel 1959, un anno prima della morte avvenuta a Rovereto, inaugura nella stessa città, in collaborazione con l’Amministrazione comunale, la “Galleria – Museo Depero”, primo esempio di museo futurista in Italia. Copiosa la sua attività espositiva, tra cui si segnalano la partecipazione alla mostra collettiva d’avanguardia al Kursaal di Viareggio (1918); la personale alla Galleria Bragaglia di Roma e la partecipazione alla Grande esposizione nazionale futurista di Milano (1919); la personale “Depero e la sua Casa d’arte” tenuta a Milano alla Galleria Moretti e ripresentata a Roma alla Galleria Bragaglia (1921); la partecipazione alla I Mostra internazionale delle arti decorative di Monza (1923), all’Esposizione internazionale di arti decorative di Parigi, seguita dalla personale al Théâtre des Champs Elysées (1925); la partecipazione alla Prima mostra del Novecento italiano di Milano (1926), all’Esposizione di arte italiana presentata a New York, Chicago, Washington e Boston (1926), alla Biennale di Venezia (1926, 1932, 1950), alla Quadriennale di Roma (1931; 1955), alla Triennale di Milano (1932; 1950), alla mostra “Futurismo e pittura metafisica” al Kunsthaus di Zurigo (1950).</p>
5.2.3 Mectra	<p>Nato a Fondo, in Valle di Non (Tn), morto a Rovereto (Tn). Nel 1892, giovanissimo si trasferisce con la famiglia a Rovereto (Tn), dove risiede principalmente fino al 1913. Dalla fine del 1913 e per gli anni di guerra vive a Roma, ad eccezione del breve soggiorno a Capri nel 1917, ospite del poeta G. Clavel, e di quello a Viareggio nel 1918. Dal primo dopoguerra torna a risiedere principalmente in Trentino, pur spostandosi spesso per motivi professionali. Dal settembre del 1928 all’autunno del 1930 vive a New York. Durante gli anni del secondo conflitto mondiale si ritira a Serrada, luogo montano nei dintorni di Rovereto. Dal 1947 al 1949 torna negli U.S.A., dove risiede a New York e a New Milford nel Connecticut; al ritorno si stabilisce definitivamente a Rovereto fino alla morte (1960).</p>

5.2.5 Функције, занимања и делатности		Pittore, scenografo, grafico pubblicitario, designer, scrittore, poeta.
5.2.8 Општи контекст		Il Trentino dei primi decenni del XX secolo fa parte dell'Impero austro-ungarico e costituisce la propaggine meridionale della Contea principesca del Tirolo. L'Impero è caratterizzato, tra le altre cose, dalla multietnicità e da forti spinte autonomiste, contenute da una linea politica prevalentemente reazionaria e tradizionalista. Così come altri uomini di cultura, suditi austriaci di lingua italiana, Depero è attratto da fermenti irredentisti e, in particolare, dall'ambiente artistico-culturale dell'avanguardia futurista italiana. Fin dai primi anni del secondo decennio del secolo, si lega al vivace gruppo dei primi futuristi, sposandone tutta la carica dirompente di rottura con la tradizione e con il passato. Nel primo dopoguerra, dopo l'annessione del Tirolo meridionale all'Italia, continua la sua adesione al futurismo. La sua base logistica torna ad essere Rovereto e il Trentino, con frequenti missioni fuori provincia per motivi professionali. Accetta il fascismo (è autore di <i>A passo romano. Lirismo fascista e guerriero programmatico e costruttivo</i> . Trento, 1943; aderisce alle associazioni locali di categoria degli artisti). Nei primi anni del secondo dopoguerra sconta l'automatica associazione futurismo-fascismo. A partire dai primi anni Cinquanta partecipa in prima persona al recupero e alla rivisitazione del futurismo, preoccupato di fornire una corretta lettura della sua opera e immagine storica.

5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА

Прва веза/однос		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног јединицета	Званични облик(чи) назива	Mazzoni, Angiolo, 1894–1979
	Идентификатор	IT MART FP 9
5.3.2 Врста везе/односа		Associativa
5.3.3 Опис везе/односа	Звање	Collega (architetto) di ambito futurista.
	Описно	A. Mazzoni aderisce nel 1933 al movimento futurista e nell'anno successivo sottoscrive il <i>Manifesto futurista dell'architettura aerea</i> accanto a F.T. Marinetti e a M. Somenzi, con il quale è condirettore fino al 1935 della rivista d'architettura futurista <i>Sant'Elia</i> . La sua posizione professionale di funzionario del Servizio lavori e costruzioni della Direzione generale delle Ferrovie dello Stato permette agli artisti futuristi (Benedetta Marinetti, Fillia, Tato, Prampolini, Depero,...) di ottenere in questi anni incarichi di collaborazione alla decorazione di edifici postali e ferroviari. Il rapporto con Depero si concretizza professionalmente negli anni 1933–1934 con la realizzazione di tre vetrate per il Palazzo delle Poste e Telegrafi di Trento e con il progetto, poi non realizzato, di un mosaico per la Stazione ferroviaria di Reggio Emilia (1935). Se la convergenza di Mazzoni con il movimento futurista può dirsi conclusa con la fine degli anni Trenta, egli

		rivaluterà in tarda età questa militanza e il rapporto con F. Depero, donando, alla fine anni Settanta, il proprio archivio alla Galleria Museo Depero di Rovereto, ente voluto dall'artista trentino per la conservazione e valorizzazione della sua memoria.
5.3.4 Датуми везе/односа		1932–1936 са.
<i>Друга веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Galleria Museo Depero, 1957–1987
	Идентификатор	IT MART FE 10
5.3.2 Врста везе/односа		Associativa
5.3.3 Опис везе/односа	Звање Описно	Fortunato Depero, in collaborazione con il Comune di Rovereto, istituisce nella stessa città la Galleria Museo Depero, ente destinato alla conservazione e valorizzazione della sua opera artistica e documentaria in relazione alla sua adesione al movimento futurista. Dopo la morte dell'artista nel 1960, il Comune, donatario del patrimonio, continuò a gestire l'istituzione, fino al passaggio di competenze nel 1989 al Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto.
5.3.4 Датуми везе/односа		1957–1960
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ		
5.4.1 Идентификатор нормативног записа		IT MART FP 7
5.4.2 Идентификатори установе		Museo di arte moderna e contemporanea di Trento e Rovereto (Tn), Italia
	Идентификатор	IT MART
5.4.3 Прописи и/или правила		<ul style="list-style-type: none">– ISAAR (CPF) – <i>International Standard Archival Authority Record For Corporate Bodies, Persons and Families</i>, Second Edition, Canberra, Australia, 27–30 October 2003;– ISO 8601 – <i>Data elements and interchange formats – Information interchange – Representation of dates and times</i>, 2nd ed., Geneva: International Standards Organization, 2000;– RICA (Regole italiane di catalogazione per autore);– <i>Norme per I collaboratori [delle pubblicazioni degli archivi di Stato]</i>, Roma, Ministero per I beni culturali e ambientali. Ufficio centrale per I beni archivistici, 1992
5.4.4 Статус		Versione finale
5.4.5 Ниво детаљности		Completo
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања		2002/08/30 (прима редакција) 2003/12/20 (ултима ревизија)
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања	ISO 8601	Italiano
5.4.8 Извори	Библиографија	<ul style="list-style-type: none">– G. Belli – G. Marzari, <i>Artisti del '900. protagonisti di Rovereto</i>, Rovereto, Longo Editore, 1991, pp. 40–41;– N. Boschiero, <i>Artisti trentini tra le due guerre</i>,

		<p>in (a cura di) <i>L'arte riscoperta: opere delle collezioni civiche di Rovereto e dell'Accademia roveretana degli Agiati dal Rinascimento al Novecento</i>, a cura E. Chini, E. Mich, P. Pizzamano, Rovereto, Museo civico, 2000, pp. 94–111;</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Depero</i>, a cura di M. Fagiolo Dell'Arco, Milano, Electa, 1989; – <i>La Casa del Mago. Le arti applicate nell'opera di Fortunato Depero 1920–1942</i>, Catalogo della mostra, Rovereto, Archivio del '900, 12 dicembre 1992 – 30 maggio 1993, a cura di G Belli, Milano, Charta, 1992, pp. 533–535; – P. Ortoleva, M. Revelli, <i>Storia dell'età contemporanea</i>, Milano, Bruno Mondadori, 1993, pp. 140–145; – B. Passamani, <i>Fortunato Depero</i>, Comune di Rovereto. Musei civici. Galleria Museo Depero, 1981, pp. 367–375; – M. Scudiero, <i>Depero Fortunato</i>, in <i>Il Dizionario del Futurismo</i>, a cura di E. Godoli, Firenze, Vallecchi, 2001, pp. 371–375
	Фонд	Museo di arte moderna contemporanea di Trento e Rovereto, <i>Fondo Fortunato Depero (1894–1960)</i>
5.4.9 Напомене о одржавању	Име састављача записа	Stefania Donati

6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА

Први повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	<i>Fondo Fortunato Depero</i>
	<i>Идентификатор</i>	IT MART Dep.
6.2 Врсте повезаних извора		Fondo archivistico
6.3 Природа везе/односа		Soggetto produttore
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1894–1960

Други повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	<i>Fondo Biblioteca Museo Depero</i>
	<i>Идентификатор</i>	IT MART q – MD
6.2 Врсте повезаних извора		Raccolta libraria
6.3 Природа везе/односа		Creatore della raccolta
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1910–1960

Трећи повезани извор

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Collezione Fortunato Depero (Mart: Polo culturale e Galleria Museo Depero, Rovereto (Tn)).
	<i>Идентификатор</i>	ITA MART, Coll Dep

6.2 Врсте повезаних извора		Collezione d'arte
6.3 Природа везе/односа		Creatore della collezione
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1911–1959
<i>Четврти повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i> <i>Идентификатор</i>	Cartellone per “balli plastici” IT MART, Coll Dep MD 0180-B
6.2 Врсте повезаних извора		Dipinto (olio)
6.3 Природа везе/односа		Autore
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1918
<i>Пети повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i> <i>Идентификатор</i>	<i>Depero futurista</i> , Milano, Dinamo Azari, 1927 q – B. VI DEP 1
6.2 Врсте повезаних извора		Monografia
6.3 Природа везе/односа		Autore
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1927
<i>Шести повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i> <i>Идентификатор</i>	<i>Fortunato Depero nelle opere e nella vita</i> , Trento, TEMI, 6.1 Codice identificativo e 1940 q – AR VI FOR 1
6.2 Врсте повезаних извора		Monografia
6.3 Природа везе/односа		Autore
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1940
<i>Седми повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i> <i>Идентификатор</i>	<i>Fortunato Depero nelle opere e nella vita</i> , Trento, TEMI, 1940 q – AR VI FOR 1
6.2 Врсте повезаних извора		Monografia
6.3 Природа везе/односа		Autore
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1940
<i>Осми повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i> <i>Идентификатор</i>	<i>La Casa del Mago. Le arti applicate nell'opera di Fortunato Depero 1920–1942. Catalogo della mostra, Rovereto, Archivio del '900, 12 dicembre 1992 - 30 maggio 1993</i> , a cura di G Belli, Milano, Charta, 1992 AR IV MART 92/5a

6.2 Врсте повезаних извора		Catalogo
6.3 Природа везе/односа		Soggetto
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1992
<i>Девети повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	B. Passamani, <i>Fortunato Depero</i> , Comune di Rovereto. Musei civici. Galleria Museo Depero, 1981
	<i>Идентификатор</i>	q – AR IV MART 1981/5
6.2 Врсте повезаних извора		Monografía
6.3 Природа везе/односа		Soggetto
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1981

Пример 6 – Опис физичког лица
Језик описа: немачки (Немачка)

НАПОМЕНА: Овај пример је редигована и проширена верзија записа у Нормативној датотеци из “Zentrale Datenbank Nachlaesse” која се одржава у Савезном архиву (Bundesarchiv) и којој може да се приступи на: <http://www.bundesarchiv.de/bestaende/nachlaesse/struktur.php>.¹

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста ентитета		Person
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Brecht, Arnold
5.1.3 Упоредни облици назива/имена		Not known
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања	<i>Датум рођења</i>	1884
	<i>Датум смрти</i>	1977
5.2.2 Историјат		1918 Geheimer Regierungsrat im Reichsjustizministerium, 1921–1927 Ministerialdirektor im Reichsministerium des Innern, 1928–1933 Vizepräsident der Reichsschuldenverwaltung, Mitglied des Verfassungsausschusses der Länderkonferenzen, 1932 Vertreter Preußens vor dem Staatsgerichtshof, 1933–1953 Professor für Statistikwissenschaften an der New School for Social Research New York.
5.2.3 Места		Germany, United States of America
5.2.5 Функције, занимања и делатности	<i>Прва</i>	Lawyer
	<i>Друга</i>	Civil servant
	<i>Трећа</i>	Professor for Public policy
5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА		
<i>Прва веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	<i>Званични облик(ци) назива</i>	University of New York at Albany M.E. Grenander Department of Special Collections and Archives – The German Interlectual Èmigré Collection. – http://library.albany.edu/speccoll/findaids/ger024.htm
	<i>Идентификатор</i>	GER 024
5.3.2 Врста везе/односа		Associative
5.3.3 Опис везе/односа		Academic
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ		
5.4.1 Идентификатор нормативног записа		DE N 1089
5.4.2 Идентификатори установе		DE/ BArch
		Bundesarchiv
5.4.3 Прописи и/или правила		Erfassungsschema nach: Mommsen, Wolfgang A: Die Nachlässe in deutschen Archiven, Boppart 1983

¹Пошто лични списи Арнолда Брехта могу да се нађу и у Северној Америци и у Немачкој, овај пример садржи елементе информације на оба језика. Ово осликава и унапређује контекст употребе и функционалан приступ развијању нормативних записа у међународном архивском окружењу.

5.4.4 Статус		Preliminary
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања	Израђен	2002-31-12
	Измењен	2003-15-01
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)	Језик	German
	Писмо	Latin
5.4.8 Извори		Internationales Biographisches Archiv 50/1977 vom 5. Dezember 1977
6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора		Nachlass Arnold Brecht
		DE/Barch/ NL 89
6.2 Врсте повезаних извора		Echter Nachlass [Archival materials/fonds]
6.3 Природа везе/односа		Provenienzstelle [Creator]

Пример 7 – Опис физичког лица**Језик описа: енглески (САД)**

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста ентитета		Person
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Humphrey, Hubert H. (Hubert Horatio), 1911–1978
5.1.4 Стандардизовани облици назива/имена у складу са другим правилима		Humphrey, Hubert Horatio, 1911–1978 (pre-AACR form)
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања	<i>ISO 8601</i>	1911-05-27/1978-01-13
5.2.2 Историјат		<p>Hubert H. Humphrey was born in Wallace, South Dakota, on May 27, 1911. He left South Dakota to attend the University of Minnesota but returned to South Dakota to help manage his father's drug store early in the depression. He attended the Capitol College of Pharmacy in Denver, Colorado, and became a register pharmacist in 1933. On September 3, 1936, Humphrey married Muriel Fay Buck. He returned to the University of Minnesota and earned a B.A. degree in 1939. In 1940 he earned an M.A. in political science from Louisiana State University and returned to Minneapolis to teach and pursue further graduate study, he began working for the W.P.A. (Works Progress Administration). He moved on from there to a series of positions with wartime agencies. In 1943, he ran unsuccessfully for Mayor of Minneapolis and returned to teaching as a visiting professor at Macalester College in St. Paul. Between 1943 and 1945 Humphrey worked at a variety of jobs. In 1945, he was elected Mayor of Minneapolis and served until 1948. In 1948, at the Democratic National Convention, he gained national attention when he delivered a stirring speech in favor of a strong civil rights plank in the party's platform. In November of 1948, Humphrey was elected to the United States Senate. He served as the Senate Democratic Whip from 1961 to 1964. In 1964, at the Democratic National Convention, President Lyndon B. Johnson asked the convention to select Humphrey as the Vice Presidential nominee. The ticket was elected in November in a Democratic landslide. In 1968, Humphrey was the Democratic Party's candidate for President, but he was defeated narrowly by Richard M. Nixon. After the defeat, Humphrey returned to Minnesota to teach at the University of Minnesota and Macalester College. He returned to the U.S. Senate in 1971, and he won re-election in 1976. He died January 13, 1978 of cancer.</p>
5.2.3 Места		Born: Wallace, South Dakota Lived: Minneapolis and St. Paul, Minnesota; Washington, DC

5.2.5 Функције, занимања и делатности		Registered pharmacist University professor Mayor of Minneapolis, Minnesota U.S. Senator Vice President of the United States
5.2.7 Унутрашње структуре/родослов		Married to Muriel Fay Buck Humphrey

5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА*Права веза/однос*

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Brown, Muriel Buck Humphrey US LC 02-83312367
	Други облик(ци) назива	
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		Wife of Hubert Humphrey. Muriel Humphrey was appointed by the Governor of Minnesota to the United States Senate, January 25, 1978, to fill the vacancy caused by the death of her husband. She served from January 15, 1978 to November 7, 1978.
5.3.4 Датуми везе/односа		1936/1978-01-13

Друга веза/однос

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Humphrey, Hubert H., 1942US LC 02-86828402
	Други облик(ци) назива	Humphrey, Hubert H. III
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа	Родбински однос	Son of Vice President Hubert H. Humphrey.
	Описно	
5.3.4 Датуми везе/односа	ISO 8601	1942/1978-01-1

5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ

5.4.1 Идентификатор нормативног записа		US DLC 02-79026910
5.4.2 Идентификатори установе		U.S. Library of Congress US DLC
5.4.3 Прописи и/или правила		Anglo-American Cataloguing Rules, second edition, revised
5.4.4 Статус		Final
5.4.5 Ниво детальности		Full
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања		2000-04-13
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)		English
5.4.8 Извори		Centennial of the Territory of Minn., 1949

6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА*Први повезани извор*

6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	Назив	Hubert H. Humphrey papers
	Идентификатор	US Mnhi Alpha: Humphrey
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials – Collection of personal papers
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1919/1978

<i>Други повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Hubert H. Humphrey papers: a summary guide, including the papers of Muriel Buck Humphrey Brown.
	<i>Идентификатор</i>	St. Paul, Minnesota. Minnesota Historical Society, 1983.
6.2 Врсте повезаних извора		Archival finding aid to personal papers
6.3 Природа везе/односа		subject
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1919/1978
<i>Трећи повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Hubert H. Humphrey Biography
	<i>Идентификатор</i>	http://gi.grolier.com/presidents/ea/vp/vphumph.html
6.2 Врсте повезаних извора		Biography
6.3 Природа везе/односа		Subject
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		2000

Пример 8 – Опис породице**Језик описа: енглески (Велика Британија)**

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста сентитета		Family
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Noel family, Earls of Gainsborough
5.1.5 Остали облици назива/имена		Noel family, Barons Noel Noel family, Barons Barham Noel family, Viscounts Campden Noel family, baronets, of Barham Court
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања		12 th –20 th century
5.2.2 Историјат		<p>The Noel family was established in Staffordshire in the Middle Ages: Andrew Noel (d1563), third son of James Noel of Hidcote (Staffordshire) acquired property in Rutland and Leicestershire and founded the branch of the Noel family from which the Earls of Gainsborough descended. Estates in other counties (mainly Gloucestershire, Hampshire, Kent and Middlesex) were subsequently acquired through purchase, inheritance and marriage.</p> <p>The family's principal seat was Exton Hall (Rutland). After Exton Hall was severely damaged by fire in 1810 Barham Court near Maidstone (Kent) became the main residence until the sale of the Kent estate in 1845–6 but a new house at Exton was completed in the early 1850s. Campden House in Chipping Campden (Gloucestershire), inherited from Baptist Hicks, Viscount Campden (d 1629), was destroyed in the Civil War while Campden House (Kensington) was sold in 1708. The family of Gerard Noel Edwards, who inherited the Noel family estates in 1798 and took the surname Noel, had resided at Welham Grove in Welham (Leicestershire) but this was sold by 1840.</p> <p>Andrew Noel (d1563) acquired Old Dalby (Leicestershire, sold 1617) and Brooke (Rutland). His grandson Sir Edward Noel (d 1643) bought the former Harrington family estate of Ridlington (Rutland) and was created Baron Noel in 1617. He married a co-heir of Baptist Hicks (Viscount Campden, d 1629), through whom came the property in Rutland (Exton and Whitwell), Gloucestershire (Chipping Camden), Middlesex (Hampstead, sold 1707) and Campden House (Kensington, sold 1708), and succeeded his father-in-law as second Viscount Campden. Valle Crucis (Denbighshire) was acquired through the marriage of the third Viscount Campden (1612–82) and Hester, daughter of the second Baron Wotton, but was sold in 1663 to Sir John Wynn, fifth Bt. The fourth Viscount Campden (1641–89, created Earl of Gainsborough 1682) married in 1661 Elizabeth Wriothesley, elder daughter of the fourth Earl of Southampton, through whom came the</p>

		<p>Titchfield (Hampshire) estate, but on the second Earl of Gainsborough's death in 1690 this estate passed to his daughters (who married respectively the first Duke of Portland and the second Duke of Beaufort). The Rutland and Gloucestershire estates, with the earldom of Gainsborough, however, were inherited by the second Earl's cousin Baptist Noel of North Luffenham and Cottesmore (both Rutland).</p> <p>Property at Walcot (Northamptonshire), Castle Bytham (Lincolnshire) and Kinnoulton (Nottinghamshire) was inherited by the sixth Earl of Gainsborough from a cousin, Thomas Noel of Walcot (d 1788). On the sixth Earl's death in 1798 his estates were divided, the Walcot properties passing to CH Neville, who took the name Noel, and the Rutland and Gloucestershire estates passing to Gerard Noel Edwards (1759–1838), later Sir GN Noel, second Bt, son of GA Edwards (d 1773) of Welham Grove (Leicestershire) by Jane Noel (d 1811), sister of the fifth and sixth Earls. GN Edwards had inherited from his father various properties in Leicestershire (Welham, etc), London and Middlesex (Islington, Kensington, etc), Kent (Dartford, etc) and Ireland, but these were all sold between 1805 and 1840. GN Edwards had married in 1780 Diana, daughter of Charles Middleton (1726–1813), first Baron Barham, who succeeded her father in the barony and the Barham Court estate near Maidstone (Kent). On her death in 1823 she was in turn succeeded in the Barham Court estate and peerage title by her son Charles Noel (d 1866), who inherited the Rutland (Exton, etc) and Gloucestershire (Chipping Campden) estates of his father in 1838 and was created Earl of Gainsborough in 1841. The remaining Kent property was, however, sold by 1845–46.</p>
5.2.3 Места		Estates in 1883: Rutland 15,076 acres, Gloucestershire 3,170 acres, Leicestershire 159 acres, Lincolnshire 89 acres, Warwickshire 68 acres, Northamptonshire 6 acres; total 18,568 acres worth £28,991 a year.
5.2.5 Функције, занимања и делатности		Estate ownership; social, political and cultural role typical of the landed aristocracy in England. The first Viscount Campden amassed a large fortune in trade in London and purchased extensive estates, including Exton (Rutland) and Chipping Campden (Gloucestershire). The Barham Court (Kent) estate was the acquisition of the first Baron Barham, a successful admiral and naval administrator (First Lord of the Admiralty 1805)
5.2.7 Унутрашње структуре/родослов		Sir Edward Noel (d 1643) married Julian, daughter and co-heir of Baptists Hicks (d 1629), Viscount Campden, and succeeded to the viscountcy of Campden and a portion of his father-in-law's estates. The third Viscount Campden (1612–82) married Hester Wotton, daughter of

		the second Baron Wotton. The fourth Viscount Campden (1641–89, created Earl of Gainsborough 1682) married Elizabeth Wriothesley, elder daughter of the fourth Earl of Southampton. Jane Noel (d 1811), sister of the fifth and sixth Earls of Gainsborough, married Gerard Anne Edwards of Welham Grove (Leicestershire) and had issue Gerard Noel Edwards (1759–1838). He married in 1780 Diana Middleton (1762–1823) <i>suo jure</i> Baroness Barham), daughter of Charles Middleton (1726–1813), created first Baronet of Barham Court (Kent) in 1781 and first Baron Barham in 1805. GN Edwards assumed the surname Noel in 1798 on inheriting the sixth Earl of Gainsborough's Rutland and Gloucestershire estates (though not the Earl's honours, which were extinguished); and he later inherited his father-in-law's baronetcy. His eldest son John Noel (1781–1866) succeeded to the estates of his mother and his father, to his mother's barony and his father's baronetcy, and was created Viscount Campden and Earl of Gainsborough in 1841.
5.2.8 Општи контекст		
5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА		
<i>Прва веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Harington family, Barons Harington Family
	Идентификатор	GB/NNAF/F10219
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		Predecessor in the Ridlington (Rutland) estate
5.3.4 Датуми везе/односа		Early 17 th century
<i>Друга веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Wotton family, Barons Wotton
	Идентификатор	GB/NNAF/F10218
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		Third Viscount Campden married Hester, daughter of second Baron Wotton
5.3.4 Датуми везе/односа		Mid 17 th century
<i>Трећа веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Bentinck, Cavendish-family, Dukes of Portland
	Идентификатор	GB/NNAF/F9541
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		A daughter of second Earl of Gainsborough married the first Duke of Portland
5.3.4 Датуми везе/односа		Late 17 th century
<i>Четврта веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Somerset family, Dukes of Beaufort
	Идентификатор	GB/NNAF/F3483
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		The second Duke of Beaufort married Rachel daughter and coheir of the second Earl of Gainsborough in 1706

5.3.4 Датуми везе/односа		1706
<i>Пета веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Wriothesley family, Earls of Southampton
	Идентификатор	GB/NNAF/F2938
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		Elizabeth, daughter of the fourth Earl of Southampton married the first Earl of Gainsborough in 1661
5.3.4 Датуми везе/односа		Late 17 th century
<i>Шеста веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Noel family of Walcot
	Идентификатор	GB/NNAF/F10217
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		The sixth Earl of Gainsborough inherited the Walcot (Northamptonshire) estates of his cousin Thomas Noel in 1788
5.3.4 Датуми везе/односа		1788
<i>Седма веза/однос</i>		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета	Званични облик(ци) назива	Edwards family of Welham
	Идентификатор	GB/NNAF/F7310
5.3.2 Врста везе/односа		Family
5.3.3 Опис везе/односа		GN Edwards inherited the Noel estates in 1798 and took the surname Noel
5.3.4 Датуми везе/односа		1798
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ		
5.4.1 Идентификатор нормативног записа		GB/NNAF/F10216
5.4.2 Идентификатори установе		Historical Manuscripts Commission
5.4.3 Прописи и/или правила		National Council on Archives <i>Rules for the Construction of Personal Place and Corporate Names</i> , 1997
5.4.4 Статус		Finalised
5.4.5 Ниво детаљности		Full
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања		30 November 2000
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)		English
5.4.8 Извори		HMC, <i>Principal Family and Estate Collections: Family Names L-W</i> , 1999 <i>Complete Peerage</i> , 1936 <i>Burke's Peerage</i> , 19q70 <i>Complete Baronetage</i> , vol 5, 1906

6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА		
<i>Први повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Family and estate papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0056 DE 3214
6.2 Врсте повезаних извора		
6.3 Природа везе/односа		
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		
<i>Други повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Rutland estate sales papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0056 DE 3177/36-44
6.2 Врсте повезаних извора		
6.3 Природа везе/односа		
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		
<i>Трећи повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Deeds, family financial and trust papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0056 DE 2459
6.2 Врсте повезаних извора		
6.3 Природа везе/односа		
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		
<i>Четврти повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Pickwell (Leicestershire) estate maps
	<i>Идентификатор</i>	GB 0056 89-91/30
6.2 Врсте повезаних извора		
6.3 Природа везе/односа		
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		
<i>Пети повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Deeds, family and estate papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0056 DE 1797
6.2 Врсте повезаних извора		
6.3 Природа везе/односа		
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		

<i>Шести повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Welham (Leicestershire) deeds and estate papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0056 81'30
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1745–1838
<i>Седми повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Наслов</i>	Chipping Campden (Gloucestershire) deeds and papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0056 DE 3214
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		15 th –20 th cent
<i>Осми повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Chipping Campden (Gloucestershire) deeds and papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0040 D329
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1707–1881
<i>Девети повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Titchfield (Hampshire) deeds and estate papers
	<i>Идентификатор</i>	GB 0041 5M53
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		13 th –18 th cent
<i>Десети повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	A-E Noel and Edwards family corresp and papers 18 th –20 th cent
	<i>Идентификатор</i>	GB 800819
6.2 Врсте повезаних извора		Archival materials
6.3 Природа везе/односа		Creator
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		18 th –20 th cent

<i>Једанаести повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора	<i>Назив</i>	Noel family seal
	<i>Идентификатор</i>	GB 0066, E 40/12531
6.2 Врсте повезаних извора		Attached seal, Andrew Noel
6.3 Природа везе/односа		Owner
6.4 Датуми повезаних извора и/или веза/односа		1551–1552

Пример 9 – Опис породице
Језик описа: француски (Француска)

5.1 ПОДРУЧЈЕ ИДЕНТИТЕТА		
5.1.1 Врста ентитета		Famille
5.1.2 Званичан(и) облик(ци) назива/имена		Dampierre, famille de (seigneurs de Biville-la-Baignarde, la Forest, Grainville, Millancourt, Montlandrin, Sainte-Agathe, Sain-Suplix et Sélincourt, puis marquis et comtes de Dampierre)
5.1.5 Остали облици назива/имена		Dampierre-Millancourt Dampierre de Millancourt Dampierre de Sainte-Agathe Dampierre de Sélincourt
5.1.6 Идентификатори за правна лица		Sans objet
5.2 ПОДРУЧЈЕ ОПИСА		
5.2.1 Датуми постојања		XIIe siècle à nos jours
5.2.2 Историјат		La famille de Dampierre, qui compte encore aujourd’hui des représentants, est issue d’une maison chevaleresque de ce nom, citée dès le XIIe siècle en Haute-Normandie. Ses armes sont d’ “argent à trois losanges de sable, 2 et 1”. Elle a été maintenue dans sa noblesse à l’intendance de Picardie, le 21 mai 1667 et le 15 juin 1700, sur preuves remontant seulement à Adrien de Dampierre, seigneur de Sainte-Agathe d’Aliermont, marié en 1525 à Isabeau Bernard, dont la descendance a formé plusieurs rameaux
5.2.3 Места		Les premiers Dampierre, Elie et Guillaume, sont cités dans les grands rôles de l’Echiquier comme habitant le bailliage d’Arques en 1196. La branche dite de Sainte-Agathe, aujourd’hui éteinte, s’installa au XVII ^e siècle dans la paroisse d’Yzengremer en Ponthieu qui englobait la seigneurie de Millancourt qu’elle ajouta à son nom patronymique. Au XVIII ^e siècle, les Dampierre-Millancourt se fixèrent aux Antilles. Au XIX ^e siècle, les marquis de Dampierre se partagèrent entre leurs terres en Saintonge (Plassac), en Agenais (Sauveterre d’Astaffort) et en Anjou (le Chillon).
5.2.4 Правни статус		Sans objet
5.2.5 Функције, занимања и делатности		Au XV ^e siècle, Jourdain, seigneur de Dampierre et de Biville, panetier du roi, s’illustra dans la défense du château des Moulineaux (Hauts-de-Seine). Ses fils Hector et Guillaume furent respectivement maître d’hôtel de Louis XI et lieutenant général de Normandie. Au XVIII ^e siècle, Marc-Antoine, dit le marquis de Dampierre (1676–1756), fut gentilhomme des chasses et plaisir de Louis XV et composa de nombreuses fanfares de cor. Au XIX ^e siècle, Aymar, marquis de Dampierre (1787–1845), se posa comme champion des Bourbons après Waterloo et devint pair de France en 1827. Son fils, Elie, marquis de Dampierre (1813–1896) fut élu député des Landes en 1848, combattit la politique personnelle du prince

		Napoléon, et, après le coup d'Etat du 2 décembre, rentra dans la vie privée. Député des Landes à l'Assemblée nationale en 1871, il joua un rôle dans la préparation de la restauration monarchique de 1871–1872 et contribua à renverser Thiers en 1873. Chartiste, historien, le petit-fils d'Elie, Jacques, marquis de Dampierre (1874–1947), présida la Société d'information documentaire et le comité directeur de l'Agence française pour la normalisation. Il fut aussi conseiller général de Maine-et-Loire.
5.2.7 Унутрашње структуре/родослов		<p>Les jugements de maintenue de noblesse des XVIIe et XVIIIe siècles ne donnent la filiation des Dampierre qu'à partir d'Adrien de Dampierre, écuyer, seigneur de Sainte-Agathe, qui épousa en mai 1525 Isabeau Bernard. Adrien de Dampierre vivait encore quand son fils, Guillaume, épousa Claude de Cassaulx par contrat du 6 novembre 1555. Guillaume de Dampierre eut trois fils, Pierre, qui continua la descendance, Jean, qui fut l'auteur de la branche des seigneurs de Grainville, et Jacques, seigneur de Saint-Suplix dont la descendance s'éteignit dans la deuxième moitié du XVIIe siècle. Pierre de Dampierre, écuyer, seigneur de Sainte-Agathe, fils aîné de Guillaume, épousa d'abord, en 1580, Marie Picquet, puis, en 1585, Marie de Loisel, héritière de la seigneurie de Millancourt en Ponthieu. Ses trois fils, Pierre II, né du premier lit, et Aymar et François, nés du second lit, furent les auteurs de trois grandes branches.</p> <p>Descendant de Pierre II de Dampierre, le marquis Elie de Dampierre (1813–1896) eut deux fils, Aymar et Eric. D'Aymar sont issus les marquis de Dampierre (branche aînée), d'Eric descendant les comtes de Dampierre (branche cadette).</p>

5.3 ПОДРУЧЈЕ ВЕЗА/ОДНОСА*Права веза/однос*

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног јединица		Abbadie de Saint-Germain, famille d'
5.3.2 Врста везе/односа		Relation d'association
5.3.3 Опис везе/односа		En 1812, Aymar, marquis de Dampierre, épousa Julie-Charlotte d'Abbadie de Saint-Germain, issue d'une des plus brillantes familles de la noblesse parlementaire en Béarn.
5.3.4 Датуми везе/односа		1812–

Друга веза/однос

5.3.1 Име/Идентификатор повезаног јединица		Barthélémy, famille
5.3.2 Врста везе/односа		Relation d'association
5.3.3 Опис везе/односа		La famille de Dampierre s'allia aux Barthélémy par le mariage, en 1842, du marquis Elie de Dampierre et d'Henriette Barthélémy (1813–1894), petite-nièce de l'abbé Barthélémy et nièce de François, marquis Barthélémy.
5.3.4 Датуми везе/односа		1842–

Трећа веза/однос		
5.3.1 Име/Идентификатор повезаног ентитета		Juchault de Lamoricière, famille de
5.3.2 Врста везе/односа		Relation d'association
5.3.3 Опис везе/односа		En 1873, Anicet Marie <i>Aymar</i> , comte de Dampierre, fils du marquis Elie, épousa Marie- <i>Isabelle</i> , la plus jeune fille du général de Lamoricière.
5.3.4 Датуми везе/односа		1873–
5.4 ПОДРУЧЈЕ КОНТРОЛЕ		
5.4.1 Идентификатор нормативног записа		FR/AN CHAN 00055
5.4.2 Идентификатори установе		FR/AN CHAN Centre historique des Archives nationales
5.4.3 Прописи и/или правила		Notice établie conformément aux normes ICA-ISAAR(CPF) du Conseil international des Archives et AFNOR NF Z 44-061 juin 1986 Catalogage : forme et structure des vedettes noms de personne, des vedettes titres, des rubriques de classement et des titres forgés
5.4.4 Статус		Notice validée par la direction des Archives de France.
5.4.5 Ниво детаљности		Notice complète
5.4.6 Датуми израде, измене или брисања		Février 2004
5.4.7 Језик(ци) и писмо(а)		Français (France).
5.4.8 Извори		CHAIX-D'EST-ANGE (Gustave), <i>Dictionnaire des familles françaises anciennes ou notables à la fin du XIXe siècle</i> , Evreux, 1903–1929, 20 vol. in-8, t. 13, p. 75–81. LARQUIER-ROCHEFORT (Bernard de), <i>Dictionnaire de Dampierre, descendance complète d'Aymar, marquis de Dampierre,... de 1787 à 1978</i> , Paris : B. de Larquier-Rochefort, 1979, 341 p. LARQUIER-ROCHEFORT (Bernard de), <i>Les Dampierre en Saintonge. Préface du Marquis de Dampierre</i> , Paris, “Les Seize”, Édition du Palais-Royal, [1968?], X, 384 p. illustr., général. tables, planches, 24 cm
5.4.9 Напомене о одржавању		Notice rédigée par Claire Sibille, conservateur à la direction des Archives de France
6. ПОВЕЗИВАЊЕ ПРАВНИХ, ФИЗИЧКИХ ЛИЦА И ПОРОДИЦА СА АРХИВСКОМ ГРАЂОМ И ДРУГИМ ИЗВОРИМА		
Први повезани извор		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора		Fonds Dampierre. Description dans <i>Archives Dampierre (289AP). Répertoire numérique détaillé</i> , par Claire Sibille, conservateur, sous la direction de Christine Nougaret, conservateur général responsable de la section des Archives privées, avec la collaboration de Florence Clavaud, conservateur responsable du service des nouvelles technologies. Première édition sous la forme électronique. Paris, Centre historique des Archives nationales, août 2003 (www.archivesnationales.culture.gouv.fr).

6.2 Врсте повезаних извора		Fonds d'archives
6.3 Природа везе/односа		Producteur. Conservées au Centre historique des Archives nationales, les archives Dampierre se composent de deux parties distinctes : le fonds “Dampierre-Lamoricière-château du Chillon” (archives de la branche aînée) et le chartier de Plassac (archives de la branche cadette).
<i>Други повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора		Microfilm des archives Dampierre-Millancourt provenant du château d'Yzengremer (Somme). Description dans <i>Les Archives nationales, Etat général des fonds</i> , t. IV, <i>Fonds divers</i> , Paris : Archives nationales, 1980, p. 339.
6.2 Врсте повезаних извора		Fonds d'archives
6.3 Природа везе/односа		Producteur
<i>Трећи повезани извор</i>		
6.1 Идентификатори и називи/наслови повезаних извора		Aveux, déclarations, pièces de procédure relatifs aux seigneuries de Champtocé et d'Ingrandes, en Anjou.
6.2 Врсте повезаних извора		Fonds d'archives
6.3 Природа везе/односа		Producteur. Les archives des Dampierre relatives à leurs seigneuries de Champtocé et d'Ingrandes ont été déposées aux Archives départementales de Maine-et-Loire.

**ISAAR(CPF) – Међународни стандард архивског нормативног записа
за правна, физичка лица и породице
*Друго издање***

Издавач
Друштво архивских радника Војводине

За издавача
Фодор Иштван

Главни и одговорни уредник
Милена Поповић-Субић

Технички уредник
Весна Башић

Превод са енглеског
Нада Берић
Дубравка Бугарски-Алимпић

Лектор и коректор
Весна Башић

Техничка припрема
Драган Танасковић

Слог
Иван Шефер

Адреса издавача
Архив Војводине, Нови Сад, Дунавска 35
телефон: + 381 21 489 18 00
e-mail: darv@arhivvojvodine.org.yu

Штампа
СЗР ВЕРЗАЛ, Нови Сад

Тираж
500 примерака

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

006.44:930.253(100)
930.253(083.74)

ISAAR(CPF) : Међународни стандард архивског нормативног записа за правна, физичка лица и породице : друго издање / [приређивач] Међународни архивски савет ; [превод Нада Берић, Дубравка Бугарски-Алимпић ; стручни редактор Нада Берић]. – Нови Сад : Друштво архивских радника, 2006 (Нови Сад : Верзал). – 89 стр. : граф. прикази ; 29 цм

Тираж 500.

ISBN 86-86649-01-7

а) Архивска грађа – Опис – Стандарди

COBISS.SR-ID 217716487